

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2017/421

af 9. marts 2017

om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse grafitelektrodesystemer med oprindelse i Indien efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 18, og

ud fra følgende betragtninger:

A. SAGSFORLØB**1. Gældende foranstaltninger**

- (1) Efter en antisubsidieundersøgelse (»den oprindelige undersøgelse«) indførte Rådet ved forordning (EF) nr. 1628/2004 ⁽²⁾ en endelig udligningstold på importen af visse grafitelektrodesystemer med oprindelse i Indien (»det pågældende land«), i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 8545 11 00 (Taric-kode 8545 11 00 10) og ex 8545 90 90 (Taric-kode 8545 90 90 10).
- (2) Efter en antidumpingundersøgelse indførte Rådet ved forordning (EF) nr. 1629/2004 ⁽³⁾ ligeledes en endelig antidumpingtold på importen af visse grafitelektrodesystemer med oprindelse i Indien.
- (3) Efter en delvis interimundersøgelse på eget initiativ af udligningsforanstaltningerne ændrede Rådet ved forordning (EF) nr. 1354/2008 ⁽⁴⁾ forordning (EF) nr. 1628/2004 og forordning (EF) nr. 1629/2004.
- (4) Efter en udløbsundersøgelse af udligningsforanstaltningerne i henhold til grundforordningens artikel 18 forlængede Rådet ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 1185/2010 ⁽⁵⁾ udligningsforanstaltningerne. Efter en udløbsundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne forlængede Rådet ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 1186/2010 ⁽⁶⁾ antidumpingforanstaltningerne.
- (5) Udligningsforanstaltningerne blev indført i form af en værditold på 6,3 % og 7,0 % på importen af varer fra individuelt nævnte eksportører og en resttold på 7,2 %.

2. Anmodning om en udløbsundersøgelse

- (6) Efter offentliggørelsen af en meddelelse om det forestående udløb ⁽⁷⁾ af udligningsforanstaltningerne vedrørende importen af visse grafitelektrodesystemer med oprindelse i Indien har Kommissionen modtaget en anmodning om en fornyet undersøgelse i henhold til artikel 18 i Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ EUT L 176 af 30.6.2016, s. 55.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1628/2004 af 13. september 2004 om indførelse af en endelig udligningstold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse grafitelektrodesystemer med oprindelse i Indien (EUT L 295 af 18.9.2004, s. 4).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1629/2004 af 13. september 2004 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse grafitelektrodesystemer med oprindelse i Indien (EUT L 295 af 18.9.2004, s. 10).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1354/2008 af 18. december 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 1628/2004 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse grafitelektrodesystemer med oprindelse i Indien og om ændring af forordning (EF) nr. 1629/2004 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse grafitelektrodesystemer med oprindelse i Indien (EUT L 350 af 30.12.2008, s. 24).

⁽⁵⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1185/2010 af 13. december 2010 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse grafitelektrodesystemer med oprindelse i Indien efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 18 i forordning (EF) nr. 597/2009 (EUT L 332 af 16.12.2010, s. 1).

⁽⁶⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1186/2010 af 13. december 2010 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse grafitelektrodesystemer med oprindelse i Indien efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1225/2009 (EUT L 332 af 16.12.2010, s. 17).

⁽⁷⁾ EUT C 82 af 10.3.2015, s. 4.

⁽⁸⁾ Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11. juni 2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 188 af 18.7.2009, s. 93). Denne forordning er kodificeret ved grundforordningen.

- (7) Anmodningen blev indgivet af SGL Carbon GmbH, TOKAI Erftcarbon GmbH og GrafTech Switzerland SA («ansøgerne»), der tegner sig for mere end 25 % af EU's samlede produktion af visse grafitelktrodesystemer.
- (8) Anmodningen begrundes med, at foranstaltningernes udløb sandsynligvis vil medføre fortsat subsidiering og fortsat eller fornyet skade for EU-erhvervsgrænsen.

3. Indledning

- (9) Kommissionen fastslog, at der forelå tilstrækkelige beviser til at berettigede indledningen af en udløbsundersøgelse, og offentliggjorde den 15. december 2015 en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽¹⁾ («indledningsmeddelelsen») om indledning af en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 18 i forordning (EF) nr. 597/2009.

4. Sideløbende undersøgelse

- (10) Ved en meddelelse offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 15. december 2015 ⁽²⁾ bebudede Kommissionen ligeledes indledningen af en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 ⁽³⁾, vedrørende de endelige gældende antidumpingforanstaltninger over for importen til Unionen af visse grafitelktrodesystemer med oprindelse i Indien.

5. Interesserede parter

- (11) I indledningsmeddelelsen opfordrede Kommissionen interesserede parter til at kontakte den for at deltage i undersøgelsen. Kommissionen underrettede derudover udtrykkeligt ansøgeren, andre kendte EU-producenter, eksporterende producenter, importører og brugere i Unionen, som den vidste var berørt, og de indiske myndigheder om indledningen af udløbsundersøgelsen og opfordrede dem til at deltage.
- (12) Alle interesserede parter fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger til indledningen af undersøgelsen og til at anmode om at blive hørt af Kommissionen og/eller høringskonsulenten i handelsprocedurer.

5.1. Stikprøveudtagning

- (13) I indledningsmeddelelsen anførte Kommissionen, at den eventuelt ville udtage en stikprøve af interesserede parter i henhold til grundforordningens artikel 27.

a) Stikprøveudtagning af EU-producenter

- (14) I indledningsmeddelelsen meddelte Kommissionen, at den havde udtaget en foreløbig stikprøve af EU-producenter. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 27, stk. 1, udtog Kommissionen stikprøven på grundlag af den største repræsentative salgsmængde, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed, også under hensyntagen til den geografiske placering. Stikprøven bestod af fire EU-producenter. EU-producenterne i stikprøven tegnede sig for over 80 % af den samlede EU-produktion ifølge de modtagne oplysninger i forbindelse med gennemgangen af repræsentativiteten. Kommissionen opfordrede alle interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til den foreløbige stikprøve. Der blev ikke modtaget nogen bemærkninger inden for fristen, og stikprøven blev derfor godkendt. Stikprøven er repræsentativ for EU-erhvervsgrænsen.

b) Stikprøveudtagning af importører

- (15) For at afgøre, om stikprøveudtagning var nødvendig, og i bekræftende fald udtage en stikprøve anmodede Kommissionen alle ikke forretningsmæssigt forbundne importører om at indberette de oplysninger, som der anmodes om i indledningsmeddelelsen.

⁽¹⁾ Meddelelse om indledning af en udløbsundersøgelse af udligningsforanstaltningerne vedrørende importen af visse grafitelktrodesystemer med oprindelse i Indien (EUT C 415 af 15.12.2015, s. 25).

⁽²⁾ Meddelelse om indledning af en udløbsundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af visse grafitelktrodesystemer med oprindelse i Indien (EUT C 415 af 15.12.2015, s. 33).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51).

- (16) Ingen importører gav sig til kende for at indberette de oplysninger, der blev anmodet om i indledningsmeddelelsen.

5.2. Spørgeskemaer og kontrolbesøg

- (17) Kommissionen sendte spørgeskemaer til de indiske myndigheder, alle EU-producenterne i stikprøven, de to kendte indiske producenter/eksportører og 53 brugere, der gav sig til kende efter indledningen.
- (18) Der blev modtaget spørgeskemabesvarelser fra de indiske myndigheder, de fire EU-producenter i stikprøven, en indisk eksporterende producent og otte brugere.
- (19) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at fastslå, om der var sandsynlighed for fortsat eller fornyet subsidiering med deraf følgende skade, og for at fastslå Unionens interesser. Der blev aflagt kontrolbesøg i henhold til grundforordningens artikel 26 hos de indiske myndigheder i Delhi og Bhopal og hos følgende virksomheder:

a) EU-producenter:

- Graftech France SNC Calais, Frankrig
- Graftech Iberica S.L., Navarra, Spanien
- SGL Carbon SA, Wiesbaden, Tyskland
- Tokai Erftcarbon GmbH, Grevenbroich, Tyskland

b) Eksporterende producent i Indien:

- HEG Limited, Bhopal («HEG»).

6. Den nuværende undersøgelsesperiode og den betragtede periode

- (20) Undersøgelsen af sandsynligheden for fortsat eller fornyet subsidiering omfattede perioden fra den 1. oktober 2014 til den 30. september 2015 («den nuværende undersøgelsesperiode» eller »NUP«). Undersøgelsen af de tendenser, der er relevante for vurderingen af sandsynligheden for fortsat eller fornyet skade, omfattede perioden fra den 1. januar 2012 til udgangen af den nuværende undersøgelsesperiode («den betragtede periode«).

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

1. Den pågældende vare

- (21) Den undersøgte vare er grafit elektroder af den art, der anvendes til elektriske ovne, med en tilsyneladende densitet på 1,65 g/cm³ eller derover og en elektrisk modstand på 6,0 µΩ.m eller derunder, og nipler, der anvendes til sådanne elektroder, uanset om de importeres sammen eller separat, med oprindelse i Indien («GES» eller »den undersøgte vare«), i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 8545 11 00 (Taric-kode 8545 11 00 10) og ex 8545 90 90 (Taric-kode 8545 90 90 10).

2. Samme vare

- (22) Undersøgelsen viste, at følgende varer har samme grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber og samme grundlæggende anvendelsesformål:
- den undersøgte vare
 - den vare, der fremstilles og sælges i Unionen af EU-erhvervsbranchen.
- (23) Kommissionen konkluderede derfor, at disse varer er samme vare, jf. grundforordningens artikel 2, litra c).

C. SANDSYNLIGHEDEN FOR FORTSAT SUBSIDIERING

1. Indledning

- (24) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 18, stk. 1, undersøgte Kommissionen, om der var sandsynlighed for, at de eksisterende foranstaltningers udløb ville føre til fortsat subsidiering.
- (25) Ud fra de oplysninger, der indgik i anmodningen om en fornyet undersøgelse, blev følgende ordninger, som angiveligt indebærer, at der ydes subsidier, undersøgt:

Landsdækkende ordninger

- a) Duty Drawback Scheme (»DDS«) (toldgodtgørelsesordning)
- b) Advance Authorisation Scheme (»AAS«) (forhåndstilladelsesordning)
- c) Focus Market Scheme (»FMS«) (markedsfokusordning)
- d) Merchandise Export from India Scheme (»MEIS«) (ordning for vareeksport fra Indien)
- e) Export Promotion Capital Goods Scheme (»EPCGS«) (eksportfremmeordning for kapitalgoder)
- f) Export Credit Scheme (»ECS«) (eksportkreditordning)

Regional ordning

- g) Electricity Duty Exemption Scheme (»EDES«) (ordning for fritagelse for elektricitetsafgift).
- (26) De i litra a) til e) nævnte ordninger er baseret på Foreign Trade (Development and Regulation) Act 1992 (nr. 22 af 1992) (»loven om udenrigshandel«), der trådte i kraft den 7. august 1992. Ved Foreign Trade Act bemyndiges de indiske myndigheder til at udstede bekendtgørelser vedrørende eksport- og importpolitikken. Disse bekendtgørelser sammenfattes i udenrigshandelspolitiske dokumenter, der udstedes af handelsministeriet hvert femte år og regelmæssigt ajourføres. To udenrigshandelspolitiske dokumenter er relevante for NUP i forbindelse med denne undersøgelse: udenrigshandelspolitikken 2009-2014 (»FTP 09-14«) og udenrigshandelspolitikken 2015-2020 (»FTP 15-20«). Sidstnævnte trådte i kraft i april 2015. De indiske myndigheder fastlægger også de procedurer, der styrer FTP 09-14 og FTP 15-20, i »Handbook of Procedures, Volume I, 2009-2014« (procedurehåndbogen »HOP I 09-14«) og »Handbook of Procedures, Volume I, 2015-2020« (procedurehåndbogen »HOP I 15-20«). Procedurehåndbøgerne ajourføres regelmæssigt.
- (27) ECS-ordningen i litra f) ovenfor er baseret på afsnit 21 og 35A i Banking Regulation Act of 1949 (bankloven), der tillader Reserve Bank of India (»RBI«) at vejlede forretningsbanker på eksportkreditområdet.
- (28) Den ordning, der er anført i litra g) ovenfor, forvaltes af myndighederne i delstaten Madhya Pradesh.
- (29) DDS-ordningen i form af den tidligere ordning Duty Entitlement Passbook Scheme (»DEPB«) (toldgodtgørelsesordning) ⁽¹⁾ og EPCGS-ordningen blev allerede udlignet i den oprindelige undersøgelse, hvorimod AAS-, FMS-, MEIS-, ECS- og EDES-ordningerne ikke blev undersøgt.
- (30) Som anført i betragtning 18 samarbejdede kun én indisk eksporterende producent. Denne eksporterende producent tegnede sig for over 95 % af den samlede indiske import af GES til Unionen og for 50 % af den samlede anslåede produktionskapacitet i Indien. Produktionskapaciteten i Indien blev fastslået på grundlag af den samarbejdsvillige eksporterende producents verificerede spørgeskemabesvarelse og de ikke-samarbejdsvillige eksporterende producenters offentligt tilgængelige årsregnskaber. De indiske eksporterende producenters samarbejdsvilje blev derfor anset for at være lav. De indiske myndigheder blev behørigt orienteret om, at Kommissionen som følge af de indiske eksporterende producenters ringe samarbejde kan anvende grundforordningens artikel 28. Kommissionen har ikke modtaget nogen bemærkninger i denne henseende.

⁽¹⁾ Der redegøres bl.a. for overgangen fra DEPB- til DDS-ordningen i betragtning 47-54 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 461/2013 af 21. maj 2013 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse typer polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i Indien efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 18 i forordning (EF) nr. 597/2009 (EUT L 137 af 23.5.2013, s. 1).

- (31) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede de indiske myndigheder, at samarbejdet ikke kunne anses for at være begrænset, da den samarbejdsvillige producent tegnede sig for mere end 95 % af Indiens eksport af GES til EU i NUP og for 50 % af den samlede anslåede produktionskapacitet i Indien. I denne forbindelse skal det præciseres, at Kommissionen fastslog graden af samarbejde på grundlag af den samlede produktionskapacitet i Indien, hvilket blev betragtet som mere relevant end de indiske eksportmængder af GES til Unionen i NUP i forbindelse med en udløbsundersøgelse. Da der kun findes to lige store producenter i Indien og kun en af disse samarbejdede, er det berettiget at betegne samarbejdet som begrænset, da den ikke-samarbejdsvillige virksomhed potentielt har en stor indflydelse på vurderingen af sandsynligheden for fortsat subsidiering og fornyet skade. Som forklaret i betragtning 155 har den ikke-samarbejdsvillige producent ganske rigtigt næsten indstillet sin eksport til EU på grund af toldsatserne, og producenten vil efter al sandsynlighed genoptage eksporten i større mængder, hvis foranstaltningerne får lov at udløbe. Da de to kendte producenter hver især tegner sig for 50 % af den samlede anslåede indiske produktionskapacitet, kan det således ikke udelukkes, at deres respektive andele i den samlede indiske eksport til EU vil blive mere afbalanceret og dermed helt anderledes end det konstaterede omtrentlige forhold 95/5 i NUP. Påstanden blev derfor afvist. Under alle omstændigheder bemærker Kommissionen, at denne påstand ikke er relevant i forbindelse med en udløbsundersøgelse, hvis formål er at afgøre, om der er fortsat subsidiering. På baggrund af konklusionerne vedrørende den eneste eksporterende producent kan Kommissionen allerede nu konkludere, at der er tale om fortsat subsidiering. Det er derfor helt irrelevant, om graden af samarbejde er lav eller høj.

2. Duty Drawback Scheme (DDS) (toldgodtgørelsesordning)

2.1. Retsgrundlag

- (32) En detaljeret beskrivelse af DDS findes i Custom & Central Excise Duties Drawback Rules 1995 med efterfølgende ændringer.

2.2. Støtteberettigelse

- (33) Alle producent-eksportører og forhandler-eksportører kan benytte denne ordning.

2.3. Praktisk gennemførelse

- (34) En støtteberettiget eksportør kan anmode om en godtgørelse, der beregnes som en procentdel af fob-værdien af de varer, der eksporteres under denne ordning. De indiske myndigheder har fastsat godtgørelsessatser for en række varer, herunder den undersøgte vare. De fastlægges på grundlag af den gennemsnitlige mængde eller værdi af materialer, der er anvendt som råvarer til fremstilling af en vare, og det gennemsnitlige toldbeløb, der betales for råvarerne. De anvendes, uanset om der rent faktisk er betalt importtold eller ej. I NUP var DDS-satsen 3 % med et loft på 3,2 INR/kg indtil den 22. november 2014 og 2,4 % med et loft på 8 INR/kg derefter.
- (35) For at få støtte under denne ordning skal en virksomhed eksportere. Når forsendelsesoplysningerne er indlæst i toldserveren (ICEGATE), fremgår det, at eksporten finder sted under DDS-ordningen, og DDS-beløbet fastsættes endegyldigt. Når rederiet har udfyldt Export General Manifest (EGM), og toldmyndighederne har sammenlignet dokumentet med forsendelsesoplysningerne og fundet det tilfredsstillende, er alle betingelser opfyldt for at tillade udbetalingen af godtgørelsesbeløbet, enten direkte til eksportørens bankkonto eller pr. bankanvisning.
- (36) Eksportøren skal desuden fremlægge bevis for, at de eksporterede varer er blevet betalt, i form af en bankbekræftelse (Bank Realisation Certificate). Denne bekræftelse kan fremlægges efter udbetalingen af godtgørelsesbeløbet, men de indiske myndigheder kræver beløbet tilbagebetalt, hvis eksportøren ikke fremlægger bankbekræftelsen inden for en bestemt frist.
- (37) Godtgørelsesbeløbet kan anvendes til et hvilket som helst formål.
- (38) Det blev konstateret, at toldgodtgørelsesbeløbet i overensstemmelse med de indiske regnskabsstandarder kan bogføres som indtægter i regnskaberne efter periodiseringsprincippet, når eksportforpligtelsen er opfyldt.

- (39) Det blev konstateret, at den samarbejdsvillige eksporterende producent fortsat benyttede sig af DDS-ordningen i NUP.

2.4. Konklusion vedrørende DDS-ordningen

- (40) Som bemærket i den oprindelige undersøgelse ydes der ved DDS-ordningen subsidier i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), og artikel 3, stk. 2. Den såkaldte toldgodtgørelse er et finansielt bidrag fra den indiske regering, da den har form af en direkte overførsel af midler fra den indiske regering. Der er ingen begrænsninger for anvendelsen af disse midler. Desuden medfører toldgodtgørelsesbeløbet en fordel for eksportøren, idet virksomhedens likviditet forbedres.
- (41) Toldgodtgørelsessatsen ved eksport fastsættes af de indiske myndigheder for hver enkelt vare. Selv om subsidiet omtales som en toldgodtgørelse, har ordningen imidlertid ikke karakter af en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Kontantudbetalingen til eksportøren er ikke knyttet til importafgifter på råmaterialer, der faktisk er betalt, og den er ikke en toldkredit til udligning af importafgifter på tidligere eller fremtidig import af råmaterialer.
- (42) Under kontrolbesøget påstod de indiske myndigheder og den samarbejdsvillige eksporterende producent, at der var en passende sammenhæng mellem godtgørelsessatserne og den told, der betales for råmaterialer. Årsagen hertil er, at de indiske myndigheder tager højde for den gennemsnitlige mængde eller den gennemsnitlige værdi af de materialer, der er anvendt som råvarer ved fremstilling af varen, samt for det gennemsnitlige toldbeløb, der betales for råvarerne, ved fastsættelse af toldgodtgørelsessatserne.
- (43) Kommissionen mener imidlertid ikke, at den angivelige sammenhæng mellem godtgørelsessatserne og den told, der betales for råmaterialer, er tilstrækkelig til, at ordningen lever op til reglerne i bilag I, bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse) til grundforordningen. Kreditbeløbet beregnes navnlig ikke ud fra de faktisk anvendte råvarer. Der findes desuden ingen ordning eller procedure med henblik på at fastslå, hvilke råvarer (herunder mængder og oprindelse) der forbruges ved fremstillingen af den eksporterede vare, eller om der har været tale om for stor betaling af importafgifter, jf. litra i) i bilag I og bilag II og III til grundforordningen. De indiske myndigheder har desuden ikke foretaget nogen yderligere undersøgelse på grundlag af de faktiske råvarer og transaktioner for at fastslå, om der har været tale om for stor betaling. Påstanden blev derfor afvist.
- (44) Udbetalingen, der tager form af en direkte overførsel af midler fra de indiske myndigheder som følge af eksport foretaget af eksportører, må derfor betragtes som et direkte tilskud fra de indiske myndigheder, betinget af eksportresultater, og anses derfor for at være specifikt og udligningsberettiget, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra a).

2.5. Beregning af subsidiebeløbet

- (45) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 2, og artikel 5 blev det udligningsberettigede subsidiebeløb beregnet som den fordel, som det konstateredes, at modtageren havde opnået i NUP. I den forbindelse var det opfattelsen, at modtageren opnår fordelene på det tidspunkt, hvor der foretages en eksporttransaktion under denne ordning. På dette tidspunkt skal de indiske myndigheder udbetale godtgørelsesbeløbet, hvilket udgør et finansielt bidrag i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Når først toldmyndighederne har udstedt et eksportforsendelsesdokument, der bl.a. viser størrelsen af den godtgørelse, der ydes for den pågældende eksporttransaktion, kan de indiske myndigheder ikke frit bestemme, om subsidiet skal ydes eller ej. I betragtning af ovenstående, og da der ikke foreligger nogen pålidelig dokumentation, som viser noget andet, anses det for passende at betragte fordelene ved DDS-ordningen som summen af de godtgørelsesbeløb, der er opnået for eksporttransaktioner, som har fundet sted under denne ordning i NUP.
- (46) Disse subsidiebeløb blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, fordelt i forhold til den samlede eksportomsætning af den undersøgte vare i NUP som behørig nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transportererede mængder.
- (47) Ud fra ovenstående udgjorde den subsidiesats, der blev konstateret under denne ordning for den samarbejdsvillige eksporterende producent, 2,02 %.

3. Advance Authorisation Scheme (AAS) (forhåndstilladelsesordning)

3.1. Retsgrundlag

- (48) Der findes en nærmere beskrivelse af ordningen i afsnit 4.1.1-4.1.14 i FTP 09-14 og i kapitel 4.1-4.30 i HOP I 09-14 samt i afsnit 4.03-4.24 i FTP 15-20 og i kapitel 4.04- 4.52 i HOP I 15-20.

3.2. Støtteberettigelse

- (49) AAS består af seks delordninger, der er nærmere beskrevet i betragtning 50 nedenfor. Disse delordninger er forskellige, bl.a. med hensyn til støtteberettigelse. Producent-eksportører og forhandler-eksportører, der er »forbundet« med støtteproducenter, er berettiget til støtte efter AAS-delordningerne for fysisk eksport og årligt behov. Producent-eksportører, der leverer til den endelige eksportør, er berettiget til støtte efter AAS-ordningen for mellemleverancer. Hovedleverandører, der leverer til kategorier »ligestillet med eksport«, jf. punkt 8.2 i FTP 09-14, såsom leverandører til eksportorienterede virksomheder (»EOU«), er berettigede til AAS-underordningen for transaktioner ligestillet med eksport. Endelig er mellemleverandører til producent-eksportører berettiget til støtte i forbindelse med transaktioner ligestillet med eksport i henhold til delordningerne »ARO« (Advance Release Order — attester til forudgående frigivelse) og løbende indenlandsk remburs.

3.3. Praktisk gennemførelse

- (50) Der kan udstedes AAS for:
- i) Fysisk eksport: Dette er den vigtigste delordning. Den muliggør toldfri import af råmaterialer til fremstilling af en specifik færdig eksportvare. »Fysisk« betyder i denne forbindelse, at eksportvaren skal forlade indisk område. I licensen er der angivet en importtilladelse og en eksportforpligtelse, samt hvilken type eksportvare det drejer sig om.
 - ii) Årligt behov: En sådan tilladelse er ikke knyttet til en bestemt eksportvare, men til en bredere varegruppe (f. eks. kemiske produkter og hertil knyttede varer). Licensindehaveren kan — op til en bestemt værditærskel, der fastsættes ud fra tidligere eksportresultater — toldfrit importere råmaterialer, der skal benyttes til fremstilling af en af de varer, der henhører under en sådan varegruppe. Licensindehaveren kan vælge at eksportere de færdige varer, der henhører under varegruppen, og hvortil der er anvendt sådanne toldfri råmaterialer.
 - iii) Mellemleverancer: Denne delordning omfatter tilfælde, hvor to producenter har til hensigt at fremstille en enkelt eksportvare og stå for hver sin del af produktionsprocessen. Den producent-eksportør, der fremstiller mellemproduktet, kan toldfrit importere råmaterialer og med henblik herpå opnå en AAS-licens for mellemleverancer. Den endelige eksportør færdiggør produktionen og er forpligtet til at eksportere den færdige vare.
 - iv) Transaktioner ligestillet med eksport: Denne delordning gør det muligt for en hovedleverandør toldfrit at importere råmaterialer, som er nødvendige ved fremstillingen af varer, der skal sælges i »transaktioner ligestillet med eksport« til de kundekategorier, der er anført i afsnit 8.2, litra b)-f), og litra g), i) og j), i FTP 09-14. Ifølge de indiske myndigheder forstås ved transaktioner ligestillet med eksport transaktioner, hvor de leverede varer ikke forlader landet. En række kategorier af leverancer anses for at være transaktioner ligestillet med eksport, forudsat at varerne er fremstillet i Indien, f.eks. leverancer af varer til eksportorienterede virksomheder (»EOU«) eller til virksomheder i særlige økonomiske zoner (»SEZ«).
 - v) Attester til forudgående frigivelse (»Advance Release Order« eller »ARO«): En AAS-licensindehaver, der ønsker at købe råmaterialerne hos indenlandske kilder i stedet for at importere dem direkte, kan vælge at købe dem ved anvendelse af ARO. I sådanne tilfælde godkendes forhåndstilladelserne som attester til forudgående frigivelse og påtegnes til fordel for den indenlandske leverandør ved leveringen af de derpå anførte varer. Påtegningen af attesten til forudgående frigivelse giver den indenlandske leverandør ret til de fordele, der er forbundet med transaktioner ligestillet med eksport, jf. afsnit 8.3 i FTP 09-14 (dvs. AAS for mellemleverancer/transaktioner ligestillet med eksport, eksportrestitution ved transaktioner ligestillet med eksport og refusion af endelige punktafgifter). Ved ARO-ordningen ydes der refusion af skatter og afgifter til leverandøren, i stedet for at disse beløb refunderes til den endelige eksportør i form af toldgodtgørelse eller refusion. Der kan refunderes skatter og afgifter for både indenlandske og importerede råmaterialer.

- vi) Løbende indenlandsk remburs: Denne delordning dækker også indenlandske leverancer til en indehaver af en forhåndstilladelse. Denne kan henvende sig til en bank for at åbne en indenlandsk remburs til fordel for en indenlandsk leverandør. Banken validerer tilladelsen til direkte import udelukkende for den værdi og de varemængder, der købes indenlandsk i stedet for at blive importeret. Den indenlandske leverandør vil være berettiget til de fordele, der er forbundet med transaktioner ligestillet med eksport, jf. afsnit 8.3 i FTP 09-14 (dvs. AAS for mellemleverancer/transaktioner ligestillet med eksport, eksportrestitution ved transaktioner ligestillet med eksport og refusion af endelige punktafgifter).
- (51) Det blev konstateret, at den samarbejdsvillige eksporterende producent opnåede indrømmelser under den første delordning, dvs. AAS-ordningen for fysisk eksport, i NUP. Det er derfor ikke nødvendigt at undersøge, om de øvrige, uudnyttede delordninger er udligningsberettigede.
- (52) Af hensyn til de indiske myndigheders kontrol er AAS-licensindehaveren retligt forpligtet til at føre et korrekt og behørigt regnskab over forbrug og anvendelse af toldfrit importerede varer eller varer købt på hjemmemarkedet i et nærmere angivet format (kapitel 4.26 og 4.30 i HOP I 09-14 samt tillæg 23), dvs. en fortegnelse over det faktiske forbrug. Denne fortegnelse skal kontrolleres af en ekstern statsautoriseret revisor, som certificerer, at den foreskrevne fortegnelse og de relevante regnskaber er undersøgt, og at de oplysninger, der er afgivet i henhold til tillæg 23, er sande og korrekte i enhver henseende.
- (53) For så vidt angår den delordning, som den pågældende virksomhed anvendte i NUP, dvs. ordningen for fysisk eksport, fastsætter de indiske myndigheder den mængde og værdi, som importtilladelsen og eksportforpligtelsen vedrører, og dette fremgår af tilladelsen. Desuden skal de tilsvarende transaktioner anføres på tilladelsen af statens embedsmænd på import- og eksporttidspunktet. Den importmængde, der er tilladt i henhold til AAS-ordningen, fastsættes af de indiske myndigheder på grundlag af de såkaldte standard input/output-normer (»SION-normer«), som findes for de fleste varer, herunder den undersøgte vare.
- (54) De importerede råmaterialer er ikke omsættelige og skal bruges til fremstilling af den færdige eksportvare. Eksportforpligtelsen skal opfyldes inden for en fastsat frist efter udstedelsen af licensen (24 måneder med mulighed for to forlængelser på hver seks måneder).
- (55) Som anført i betragtning 26 trådte en ny FTP i kraft i april 2015. For så vidt angår den praktiske gennemførelse, jf. betragtning 50-54, var den eneste ændring, der er indført med den nye FTP, en nedsættelse af eksportforpligtelsesperioden fra 24 måneder til 18 måneder. Det skal også bemærkes, at alle de licenser, som den samarbejdsvillige eksporterende producent anvendte i NUP, stadig var underlagt FTP 09-14, da de blev udstedt før april 2015.
- (56) I undersøgelsen blev det fastslået, at de indiske myndigheders kontrolkrav ikke blev opfyldt eller afprøvet i praksis.
- (57) Den samarbejdsvillige eksporterende producent førte en fortegnelse over produktion og forbrug. Det var imidlertid ikke muligt at kontrollere, hvilke råmaterialer (herunder deres oprindelse) der var forbrugt ved fremstillingen af den eksporterede vare og i hvilke mængder. Det indførte system gjorde det navnlig ikke muligt at identificere og måle præcist, om for store afgiftsbeløb var blevet eftergivet.
- (58) Hvad angår kravene til kontrol, jf. betragtning 52, blev det fastslået, at ingen af de AAS-licenser, der blev anvendt af virksomheden, var i en fase, hvor tillæg 23 skulle indgives til myndighederne. Det blev dog også konstateret, at virksomhederne ikke førte fortegnelser, der ville gøre det muligt at beregne eftergivelsen af for store afgiftsbeløb, hvilket er et krav i tillæg 23, hvorved det ikke er muligt for en ekstern statsautoriseret revisor at foretage en verificering på et senere tidspunkt.
- (59) Det blev desuden fastslået, at blot 75-85 % af den vigtigste råvare (brændt jordoliekok eller »CPC«), der importeres toldfrit under AAS-ordningen, indgik fysisk i GES, hvorimod 15-25 % blev anvendt i to biprodukter, dvs. klumper og småpartikler. Det blev ligeledes konstateret, at i hvert fald en del af begge biprodukter blev solgt på hjemmemarkedet, og at der ikke var noget system til måling af de faktiske mængder CPC, der blev importeret toldfrit og anvendt i de biprodukter, som blev eksporteret eller solgt på hjemmemarkedet.
- (60) Kort sagt blev det konkluderet, at den samarbejdsvillige eksportør ikke var i stand til at påvise, at de relevante FTP-betingelser var blevet opfyldt.

3.4. Konklusion vedrørende AAS-ordningen

- (61) Fritagelsen for importafgifter er et subsidie i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, dvs. at den udgør et finansielt bidrag fra de indiske myndigheder, da den reducerer de toldindtægter, som de ellers ville have fået, og medfører en fordel for den undersøgte eksportør ved at forbedre dennes likviditet.
- (62) Desuden er AAS-ordningerne for fysisk eksport helt klart retligt betinget af eksportresultater og anses derfor for at være specifikke og udligningsberettigede, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra a). Uden en eksportforpligtelse kan en virksomhed ikke opnå fordele i henhold til disse ordninger.
- (63) Den delordning, der blev benyttet i den aktuelle sag, kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Den overholder ikke reglerne i litra i) i bilag I og bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse) til grundforordningen. De indiske myndigheder anvendte ikke nogen effektiv kontrolordning eller -procedure til at bekræfte, hvorvidt der blev forbrugt råmaterialer ved fremstillingen af den eksporterede vare og i hvilke mængder (jf. punkt 4, i bilag II til grundforordningen og, for substitutionsgodtgørelsesordningernes vedkommende, del II, punkt 2, i bilag III til grundforordningen). Det vurderes desuden, at SION-normerne for den undersøgte vare ikke var tilstrækkelig præcise og ikke i sig selv kan udgøre en ordning til kontrol af det faktiske forbrug, fordi disse standardnormer er udformet således, at de ikke giver de indiske myndigheder mulighed for at kontrollere tilstrækkelig præcist, hvilke mængder råmaterialer der er forbrugt ved produktionen til eksport. De indiske myndigheder foretog desuden heller ikke nogen yderligere undersøgelse på grundlag af de faktisk involverede råvarer, selv om det er nødvendigt, når der ikke findes en effektiv kontrolordning (grundforordningens bilag II, punkt 5, og bilag III, del II, punkt 3).
- (64) Delordningen er derfor udligningsberettiget.

3.5. Beregning af subsidiebeløbet

- (65) Da der ikke er tale om tilladte toldgodtgørelsesordninger eller substitutionsgodtgørelsesordninger, udgør den udligningsberettigede fordel eftergivelsen af importtold, der normalt betales ved import af råmaterialer.
- (66) Da der ikke forelå nogen pålidelig dokumentation, som viste noget andet, blev subsidiebeløbet for den samarbejdsvillige eksporterende producent beregnet på grundlag af de importafgifter, der var givet afkald på (basistold og særlig tillægstold) for de materialer, der var importeret i henhold til delordningen i NUP (tæller). I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a), blev de gebyrer, som nødvendigvis påløb for at opnå subsidiet, fratrukket subsidiebeløbet, når der var fremsat berettigede krav herom. Dette subsidiebeløb blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, fordelt over eksportomsætningen af den undersøgte vare i NUP som behørig nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder.
- (67) Den fastslåede subsidiesats for den eksporterende producent under denne ordning i NUP beløber sig til 0,30 %.

4. Focus Market Scheme (FMS) (markedsfokusordning)

4.1. Retsgrundlag

- (68) Der findes en nærmere beskrivelse af FMS-ordningen i afsnit 3.14 i FTP 09-14 og i afsnit 3.8 i HOP I 09-14.

4.2. Støtteberettigelse

- (69) Alle producent-eksportører og forhandler-eksportører kan benytte denne ordning.

4.3. Praktisk gennemførelse

- (70) Under denne ordning er eksport af alle varer, der omfatter eksport af GES til lande, som er opført i tabel 1 og 2 i tillæg 37C til HOP I 09-14, berettiget til en toldkredit på 3 % af fob-værdien. Fra den 1. april 2011 er eksporten af alle varer til lande, der er opført i tabel 3 i tillæg 37C (»Special Fokus Markets«), berettiget til en toldkredit på 4 % af fob-værdien. Visse former for eksportaktiviteter er udelukket fra denne ordning, f.eks. eksport af importerede eller omladede varer, transaktioner ligestillet med eksport, eksport af tjenesteydelser og eksportomsætning for virksomheder, der opererer i særlige økonomiske områder eller er eksportorienterede.
- (71) Toldkreditter under FMS-ordningen er frit omsættelige og gyldige i en periode på 24 måneder fra datoen for udstedelsen af det relevante toldkreditdokument. De kan benyttes til at betale told på råmaterialer eller varer, der importeres efterfølgende, herunder også kapitalgoder.
- (72) Toldkreditdokumentet udstedes i eksporthavnen, når eksporten eller afsendelsen af varerne har fundet sted. Så længe klageren fremlægger kopier af al relevant eksportdokumentation for myndighederne (f.eks. eksportordrer, fakturaer, forsendelsespapirer, bankbekræftelser), kan de indiske myndigheder ikke frit bestemme, om der skal indrømmes toldkreditter.
- (73) Det blev konstateret, at den samarbejdsvillige eksporterende producent opnåede fordele under FMS-ordningen i NUP.

4.4. Konklusion vedrørende FMS-ordningen

- (74) Ved FMS-ordningen ydes der subsidier i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2. En FMS-toldkredit er et finansielt bidrag fra de indiske myndigheder, da den i sidste ende benyttes til at udligne importafgifter, hvorved de indiske myndigheder giver afkald på toldindtægter, de ellers ville have fået. Desuden medfører FMS-toldkreditten en fordel for eksportøren, da den forbedrer dennes likviditet.
- (75) FMS-ordningen er endvidere retligt betinget af eksportresultater og anses derfor for at være specifik og udligningsberettiget, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra a).
- (76) Denne ordning kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Den overholder ikke de strenge regler, der er fastsat i litra i) i bilag I, bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse) til grundforordningen. En eksportør er ikke forpligtet til rent faktisk at forbruge de toldfrit importerede varer i produktionsprocessen, og toldkreditten beregnes ikke i forhold til de råmaterialer, der faktisk er benyttet. Der findes ingen ordning eller procedure med henblik på at fastslå, hvilke råvarer (herunder mængder og oprindelse) der forbruges ved fremstillingen af den eksporterede vare, og således om der har været tale om for stor betaling af importafgifter, jf. litra i) i bilag I og bilag II og III til grundforordningen. En eksportør er berettiget til FMS-fordele, uanset om denne importerer råmaterialer eller ej. For at opnå fordelene er det tilstrækkeligt for en eksportør blot at eksportere varer uden at påvise, at der er blevet importeret råmaterialer. Selv eksportører, der køber alle deres råmaterialer lokalt og ikke importerer varer, der kan benyttes som råmaterialer, kan således stadig komme i betragtning til FMS-ordningen. Desuden kan en eksportør anvende FMS-toldkreditter til at importere kapitalgoder, selv om disse ikke er omfattet af anvendelsesområdet for tilladte toldgodtgørelsesordninger, jf. litra i) i bilag I til grundforordningen, da de ikke forbruges ved fremstillingen af de eksporterede varer. Kommissionen bemærker desuden, at de indiske myndigheder ikke har foretaget nogen yderligere undersøgelse på grundlag af de faktiske råvarer og transaktioner for at fastslå, om der har været tale om for stor betaling.

4.5. Beregning af subsidiebeløbet

- (77) Da der ikke forelå nogen pålidelig dokumentation, som viste noget andet, blev det udligningsberettigede subsidiebeløb beregnet som den fordel, som det konstateredes, at modtageren havde opnået i NUP, og som ansøgerne havde bogført som indtægter efter periodiseringsprincippet på tidspunktet for eksporttransaktionen.

Dette subsidiebeløb (tæller) er i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2 og 3, blevet fordelt over eksportomsætningen af den undersøgte vare i NUP som behørig nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder.

- (78) Ud fra ovenstående udgjorde den subsidiesats, der blev konstateret under denne ordning for den samarbejdsvillige eksporterende producent, 0,13 %.

Tilbagekaldelse og erstatning af FMS-ordningen

- (79) Efter ikrafttrædelsen af FTP 15-20 den 1. april 2015 blev FMS-ordningen sammen med fire andre ordninger lagt sammen med MEIS-ordningen (Merchandise Export Incentive Scheme), der er beskrevet i betragtning 83-100. Som anført i »Highlights of the Foreign Trade Policy 2015-2020«⁽¹⁾ offentliggjort af den indiske regerings generaldirektorat for udenrigshandel: »Der var tidligere fem forskellige ordninger (Focus Product Scheme, Market Linked Focus Product Scheme, Focus Market Scheme, Agricultural Infrastructure Incentive Scrip og VKGUY) for godtgørelse af vareeksport med forskellige former for toldkredit med forskellige vilkår (sektorspecifikke eller rent brugerspecifikke) for deres anvendelse. Alle disse ordninger er nu blevet samlet i én enkelt ordning, nemlig Merchandise Export from India Scheme [...]«
- (80) Undersøgelsen viste, at den samarbejdsvillige eksporterende producent skiftede fra FMS- til MEIS-ordningen, så snart FMS-ordningen blev trukket tilbage.
- (81) I lyset af betragtning 79 og 80 mener Kommissionen, at subsidieringen gennem FMS-ordningen ikke ophørte, men blot blev kumuleret med den øvrige subsidiering og omdøbt, og at fordelene ved FMS-ordningen fortsat tildeles gennem den nye ordning. På dette grundlag anses FMS-ordningen for at være udligningsberettiget, indtil den tilbagekaldes.

5. Merchandise Export from India Scheme (MEIS) (ordning for vareeksport fra Indien)

5.1. Retsgrundlag

- (82) Der findes en nærmere beskrivelse af MEIS-ordningen i kapitel 3 i FTP 15-20 og i kapitel 3 i HOP I 15-20.
- (83) MEIS-ordningen trådte i kraft den 1. april 2015, dvs. midt i NUP. Det skal som anført i betragtning 79-81 erindres, at MEIS-ordningen følger efter FMS-ordningen og fire andre ordninger (Focus Product Scheme, Market Linked Focus Product Scheme, Agricultural Infrastructure Incentive Scrip og VKGUY).

5.2. Støtteberettigelse

- (84) Alle producent-eksportører og forhandler-eksportører kan benytte denne ordning.

5.3. Praktisk gennemførelse

- (85) Støtteberettigede virksomheder kan benytte MEIS-ordningen ved at eksportere bestemte varer til bestemte lande, der er klassificeret i gruppe A (»Traditionelle markeder«, herunder alle EU-medlemsstater), gruppe B (»Nye markeder og fokusmarkeder«) og gruppe C (»Andre markeder«). De lande, som er omfattet af hver enkelt gruppe og af listen over varer med tilsvarende godtgørelsessatser, er anført i henholdsvis tabel 1 og tabel 2 i tillæg 3B til FTP 15-20.

⁽¹⁾ <http://dgft.gov.in/exim/2000/highlight2015.pdf>

- (86) Fordelen består i en toldkredit svarende til en procentdel af eksportens fob-værdi. For GES var denne procentdel 2 % for eksport til gruppe B-lande og 0 % for eksport til gruppe A- og C-lande i NUP. Visse former for eksport er udelukket fra denne ordning, f.eks. eksport af importerede eller omladede varer, transaktioner ligestillet med eksport, eksport af tjenesteydelser og eksportomsætning for virksomheder, der opererer i særlige økonomiske områder eller er eksportorienterede.
- (87) Toldkreditter under MEIS-ordningen er frit omsættelige og gyldige i en periode på 18 måneder fra udstedelsesdatoen. De kan benyttes til at i) betale told på råmaterialer eller varer, der importeres, herunder også kapitalgoder, ii) betale afgifter på indenlandske indkøb af råmaterialer eller varer, herunder kapitalgoder og betaling, og iii) betale afgifter på serviceydelser.
- (88) En ansøgning om fordele under MEIS-ordningen skal indgives online på generaldirektoratet for udenrigshandels websted. Relevant dokumentation (forsendelsespapirer, bankbekræftelse og bevis for landing) skal vedhæftes den elektroniske ansøgning. Den relevante regionale myndighed i Indien udsteder toldkreditten efter kontrol af dokumenterne. Så længe eksportøren forelægger den relevante dokumentation, kan den relevante myndighed ikke frit bestemme, om der skal indrømmes toldkreditter.
- (89) Det blev konstateret, at den samarbejdsvillige eksporterende producent opnåede fordele under MEIS-ordningen i NUP.

5.4. Konklusion vedrørende MEIS-ordningen

- (90) Ved MEIS-ordningen ydes der subsidier i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2. En MEIS-toldkredit er et finansielt bidrag fra de indiske myndigheder, da den i sidste ende anvendes til at udligne importafgifter, hvorved de indiske myndigheder giver afkald på toldindtægter, som de ellers ville have fået. Desuden medfører MEIS-toldkreditten en fordel for eksportøren, da den forbedrer dennes likviditet.
- (91) MEIS-ordningen er endvidere retligt betinget af eksportresultater og anses derfor for at være specifik og udligningsberettiget, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra a).
- (92) Denne ordning kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Den overholder ikke de strenge regler, der er fastsat i litra i) i bilag I, bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse) til grundforordningen. En eksportør er ikke forpligtet til rent faktisk at forbruge de toldfrit importerede varer i produktionsprocessen, og toldkreditten beregnes ikke i forhold til de råmaterialer, der faktisk er benyttet. Der findes ingen ordning eller procedure med henblik på at fastslå, hvilke råvarer der forbruges ved fremstillingen af den eksporterede vare, eller om der har været tale om for stor betaling af importafgifter, jf. litra i) i bilag I og bilag II og III til grundforordningen. En eksportør er berettiget til MEIS-fordele, uanset om denne importerer råmaterialer eller ej. For at opnå fordelene er det tilstrækkeligt for en eksportør blot at eksportere varer uden at påvise, at der er blevet importeret råmaterialer. Selv eksportører, der køber alle deres råmaterialer lokalt og ikke importerer varer, der kan benyttes som råmaterialer, kan således stadig komme i betragtning til MEIS-ordningen. Desuden kan en eksportør anvende MEIS-toldkreditter til at importere kapitalgoder, selv om disse ikke er omfattet af anvendelsesområdet for tilladte toldgodtgørelsesordninger, jf. litra i) i bilag I til grundforordningen, da de ikke forbruges ved fremstillingen af de eksporterede varer. De indiske myndigheder har desuden ikke foretaget nogen yderligere undersøgelse på grundlag af de faktiske råvarer og transaktioner for at fastslå, om der har været tale om for stor betaling.
- (93) Eksporten til EU var ikke direkte støtteberettiget under MEIS-ordningen i NUP, da EU-medlemsstaterne indgår i gruppe A-landene, som ikke var berettiget til MEIS-fordele i denne periode. De indiske myndigheder hævdede på dette grundlag, at MEIS-ordningen ikke burde anses for at være udligningsberettiget. MEIS-toldkreditter opnået ved eksport af GES til tredjelande er imidlertid frit omsættelige, og de kan benyttes til at udligne importafgifter på råmaterialer, som indgår i den undersøgte vare, selv når varen eksporteres til Unionen. Det var derfor opfattelsen, at MEIS-ordningen indebar fordele ved eksport af GES generelt, herunder ved eksport til Unionen, og påstanden blev derfor afvist.

- (94) Efter forelæggelsen af oplysninger gentog de indiske myndigheder deres påstand om, at ordningen ikke kunne betragtes som udligningsberettiget, da det kun var eksport til tredjelande, der var direkte berettiget til MEIS-ordningens fordele i NUP. De indiske myndigheder har dog ikke fremført nye argumenter, som kunne anfægte konklusionerne i betragtning 93, og navnlig det forhold, at toldkreditter opnået ved eksport af GES til tredjelande er frit omsættelige og kan benyttes til at udligne importafgifter på råmaterialer, som indgår i den undersøgte vare, når varen eksporteres til EU. Påstanden blev derfor afvist.

5.5. Beregning af subsidiebeløbet

- (95) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet som den fordel, som det konstateredes, at modtageren havde opnået i NUP, og som ansøgerne havde bogført som indtægter efter periodiseringsprincippet på tidspunktet for eksporttransaktionen.
- (96) Det blev konstateret, at selv om MEIS-ordningen og den tidligere FMS-ordning begge var gældende i seks måneder (første halvdel af NUP for FMS-ordningens vedkommende og anden halvdel for MEIS-ordningens vedkommende), var det udligningsberettigede subsidiebeløb tildelt ved MEIS-ordningen omkring tre gange større end beløbet tildelt ved FMS-ordningen.
- (97) I fremlæggelsen af oplysninger har Kommissionen i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2 og 3, fordelt dette subsidiebeløb (tæller) over eksportomsætningen af den undersøgte vare i NUP som behørig nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transportererede mængder.
- (98) De indiske myndigheder påstod, at Kommissionens beregningsmetode som beskrevet i betragtning 97 resulterede i, at MEIS-fordelene blev talt med to gange, én gang i forbindelse med eksport til lande, der er direkte berettiget til MEIS-fordelene, og én gang i forbindelse med den samlede eksport (herunder eksporten til EU). Da den beregningsmetode, der er beskrevet i betragtning 97, udelukkende består i at dividere de fordele, der tildeles ved al eksport, med eksportomsætningen (herunder eksporten til EU), var der imidlertid ikke tale om dobbelttælling af fordele. Påstanden blev derfor afvist.
- (99) I forbindelse med denne udløbsundersøgelse er det under alle omstændigheder ikke nødvendigt at beregne den nøjagtige subsidiesats i MEIS-ordningen, da der er tilstrækkelige beviser for fortsat subsidiering i lyset af resultaterne af undersøgelsen af de andre ordninger. Det er derfor kun nødvendigt at fastlægge, at fordelene ved FMS-ordningen fortsat blev tildelt gennem MEIS-ordningen, da MEIS-ordningen er en videreførelse af FMS-ordningen, jf. betragtning 79-81. Kommissionen genbereggede subsidiesatsen så konservativt som muligt ved at anvende den største tilgængelige nævner, dvs. den samlede omsætning af GES. På dette grundlag udgjorde den subsidiesats, der blev beregnet for denne ordning for den samarbejdsvillige eksporterende producent, 0,31 %. Denne sats udgør den nedre grænse for subsidiesatsen i NUP.
- (100) Det skal bemærkes, at subsidiesatsen under denne ordning forventes at stige betydeligt efter NUP, da de indiske myndigheder ved offentlig bekendtgørelse nr. 44/2015-2020 af 29. oktober 2015 udvidede fordelene i form af satsen på 2 % til gruppe A- og C-lande og således udvidede MEIS-ordningens til at omfatte markederne i alle lande, herunder navnlig EU-medlemsstaterne. Denne udvikling vil øge subsidieringsniveauet i forhold til det konstaterede niveau i NUP. Da MEIS-ordningens fordele i princippet kan gøres gældende ved enhver eksport, forventes subsidiesatsen under denne ordning at stige betydeligt og at nå op på 2 %.

6. Export Promotion Capital Goods Scheme (EPCGS) (eksportfremmeordning for kapitalgoder)

6.1. Retsgrundlag

- (101) Der findes en nærmere beskrivelse af ordningen i kapitel 5 i FTP 09-14 og i FTP 15-20 samt i kapitel 5 i HOP I 09-14 og HOP I 15-20.

6.2. Støtteberettigelse

- (102) Producent-eksportører, forhandler-eksportører, der er »forbundet med« støtteproducenter, og tjenesteydere er berettiget til støtte efter denne ordning.

6.3. Praktisk gennemførelse

- (103) Forudsat at en virksomhed forpligter sig til at eksportere, har den lov til at importere kapitalgoder til en nedsat toldsats. En eksportforpligtelse er en forpligtelse til at eksportere for en mindsteværdi af varer, der — afhængigt af den valgte delordning — svarer til seks eller otte gange det beløb, der er sparet i told. Med henblik herpå udsteder de indiske myndigheder efter anmodning og betaling af et gebyr en EPCGS-licens. Ved denne ordning er der fastsat en reduceret importafgiftssats på 3 % på alle kapitalgoder, der importeres under ordningen. For at opfylde eksportforpligtelsen skal de importerede kapitalgoder anvendes til at fremstille en vis mængde eksportvarer inden for et bestemt tidsrum. Kapitalgoderne kan også importeres til nultold under EPCGS-ordningen, men i så fald er tidsfristen for indfrielse af eksportforpligtelsen kortere.
- (104) EPCGS-licensindehaveren kan også købe kapitalgoderne på hjemmemarkedet. I så fald kan den indenlandske producent af kapitalgoder benytte fordelen til toldfrit at importere de dele, der er nødvendige til at fremstille de pågældende kapitalgoder. Alternativt kan den indenlandske producent gøre krav på fordelen ved transaktioner ligestillet med eksport ved levering af kapitalgoder til en EPCGS-licensindehaver.
- (105) Som i den oprindelige undersøgelse blev det konstateret, at den samarbejdsvillige eksporterende producent opnåede fordele under EPCGS-ordningen i NUP.

6.4. Konklusion vedrørende EPCGS-ordningen

- (106) Ved EPCGS-ordningen ydes der subsidier i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2. Toldnedsættelsen udgør et finansielt bidrag fra de indiske myndigheder, da denne indrømmelse reducerer de toldindtægter, som staten ellers ville have haft. Desuden medfører toldnedsættelsen en fordel for eksportøren, fordi toldbesparelsen ved import forbedrer virksomhedens likviditet.
- (107) Endvidere er EPCGS-ordningen retligt betinget af eksportresultater, da licenser ikke kan opnås uden en eksportforpligtelse. Den anses derfor for at være specifik og udligningsberettiget, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra a).
- (108) EPCGS-ordningen kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelses- eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Sådanne tilladte ordninger, jf. litra i) i bilag I til grundforordningen, omfatter ikke kapitalgoder, da disse ikke forbruges ved fremstillingen af de eksporterede varer.

6.5. Beregning af subsidiebeløbet

- (109) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 3, beregnet på grundlag af den ikke-betalte told på importerede kapitalgoder, fordelt over en periode, der afspejler den normale afskrivningsperiode for sådanne kapitalgoder i den pågældende erhvervsgræn. Det således beregnede beløb for NUP er blevet justeret ved at tillægge renter i denne periode, således at der sker en afspejling af den fulde værdi af fordelen over tid. Markedsrenten i NUP i Indien blev anset for passende til dette formål.
- (110) Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2 og 3, blevet fordelt over den relevante eksportomsætning i NUP som behørig nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder.

- (111) Ud fra ovenstående udgjorde den subsidiesats, der blev konstateret under denne ordning for den samarbejdsvillige eksporterende producent, 0,27 %.
- (112) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede den samarbejdsvillige eksporterende producent, at subsidiebeløbet ved beregningen af subsidiesatsen for denne ordning burde være blevet fordelt over virksomhedens samlede omsætning, herunder både eksport og hjemmemarkedssalg, og ikke kun over eksportomsætningen. Producenten begrundede sin påstand med, at maskiner, der er omfattet af EPCGS-subsidiering, også kan benyttes til at fremstille varer, der sælges på hjemmemarkedet, og som der henvises til afsnit F, litra b), nr. ii), i retningslinjerne for beregningen af subsidiebeløbet i forbindelse med undersøgelser vedrørende udligningstold ⁽¹⁾ («retningslinjerne»), der også indeholder en vejledning om beregning af subsidiesatser for andre subsidier end eksportsubsidier. Muligheden for at fremstille GES solgt på hjemmemarkedet ved brug af maskiner, der er importeret under EPCGS-ordningen, er imidlertid ikke til hinder for at betegne EPCGS-subsidiet som et eksportsubsidie, da subsidiet som anført i betragtning 103 og 107 er retligt betinget af, at der finder eksport sted. Afsnit F, litra b), nr. ii), i retningslinjerne, der vedrører andre subsidier end eksportsubsidier, fandt således ikke anvendelse på beregningen af EPCGS-subsidieringen, og påstanden blev afvist. Det skal desuden erindres, at den anvendte beregningsmetode for EPCGS i den nuværende undersøgelse er den samme som den, der anvendes i de andre undersøgelser vedrørende GES med oprindelse i Indien, dvs. i den oprindelige undersøgelse (jf. betragtning 57 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1008/2004 ⁽²⁾), den delvise interimundersøgelse (jf. betragtning 54 i forordning (EF) nr. 1354/2008) og den første udløbsundersøgelse (jf. betragtning 47 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 1185/2010).

7. Export Credit Scheme (ECS) (eksportkreditordning)

- (113) Ansøgerne påstod, at Reserve Bank of India («RBI») under ECS-ordningen fastsatte maksimumsrentesatser for eksportkreditter ydet af banker. Dette loft blev angiveligt fastsat til bankernes primære udlånsrente minus 2,5 %.
- (114) Det blev imidlertid konstateret, at de fastsatte maksimumsrentesatser for bankernes eksportkreditter i INR blev ophævet med virkning fra den 1. juli 2010 ved RBI's Master Circular DBOD No DIR(Exp.) BC 06/04.02.002/2010-11, og de fastsatte maksimumsrentesatser for bankernes eksportkreditter i udenlandsk valuta blev ophævet med virkning fra den 5. maj 2012 ved Master Circular DBOD No DIR(Exp.) BC 04/04.02.002/2011-2012, undtagen for et begrænset antal specifikke erhvervssektorer. GES var ikke medtaget på listen over undtagelser, og i henhold til det gældende retsgrundlag var ECS-ordningen derfor ikke til rådighed for producenterne af GES i NUP.
- (115) Undersøgelsen bekræftede, at de faktiske satser opnået af den samarbejdsvillige eksporterende producent på sine lån svarede til eller kun adskilte sig lidt fra de respektive långivende bankers basisrenter. Da der ikke var noget, der tydede på, at det var RBI, som fastsatte bankernes basisrenter, blev det konkluderet, at renterne på eksportkreditterne blev fastsat frit af bankerne.
- (116) Det skal bemærkes, at kort efter NUP udsendte RBI en meddelelse om en ny ordning, »Interest Equalisation Scheme on Pre and Post Shipment Rupee Export Credit« i Master Circular DBR.Dir.BC.No.62/04.02.001/2015-16 af 4. december 2015. Ordningen er til rådighed for eksportører af en lang række varer, herunder GES, uanset den eksporterende producents størrelse, og for eksporterende små og mellemstore virksomheder. På denne baggrund kan det ikke udelukkes, at den samarbejdsvillige eksporterende producent begyndte at anvende eller vil anvende denne ordning i fremtiden. Eventuelle fordele ville imidlertid være opnået efter NUP.
- (117) I lyset af ovenstående finder Kommissionen det ikke nødvendigt at drage konklusioner om denne ordning i forbindelse med denne udløbsundersøgelse.

8. Electricity Duty Exemption Scheme (EDES) (ordning for fritagelse for elektricitetsafgift)

- (118) Inden for rammerne af sin erhvervsfremmepolitik fra 2004 giver delstaten Madhya Pradesh («MP») industrivirksomheder, der investerer i elektricitetsproduktion til bundet forbrug, afgiftsfritagelse for elektricitet.

⁽¹⁾ EFT C 394 af 17.12.1998, s. 6.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1008/2004 af 19. maj 2004 om indførelse af en midlertidig udligningstold på importen af visse grafittektrodesystemer med oprindelse i Indien (EUT L 183 af 20.5.2004, s. 35).

8.1. Retsgrundlag

- (119) Beskrivelsen af den afgiftsfritagelsesordning for elektricitet, som MP's regering anvender, kan findes i Section 3-B i »Electricity Duty Act of 1949« (elektricitetsafgiftsloven fra 1949).

8.2. Støtteberettigelse

- (120) Enhver producent, som investerer en vis kapital i etableringen af et kraftværk i delstaten Madhya Pradesh, er støtteberettiget under denne ordning.

8.3. Praktisk gennemførelse

- (121) I henhold til bekendtgørelse nr. 5691-XIII-2004 fra MP's regering af 29. september 2004 kan virksomheder eller personer, der investerer i nye kraftværker, hvis produktion er bundet, og som har en kapacitet på over 10 kW, få en erklæring om afgiftsfritagelse fra MP's elektricitetsinspektorat. Fritagelsen gives kun til elektricitet, der produceres til eget forbrug, og kun hvis det nye kraftværk, hvis produktion er bundet, ikke erstatter et eksisterende kraftværk. Fritagelsen indrømmes for en periode på fem år.
- (122) Ved bekendtgørelse nr. 3023/F-4/3/13/03 af 5. april 2005 fritog MP's regering det første kraftværk, der var bygget af den samarbejdsvillige eksporterende producent (»30 MW anlægget«), i en periode på 10 år med virkning fra den 6. april 2005. Det skal bemærkes, at denne bekendtgørelse kun fandt anvendelse på den samarbejdsvillige eksporterende producent og derfor var en undtagelse fra den almindelige undtagelsesperiode på fem år fastsat i bekendtgørelse nr. 5691-XIII-2004. Dette tyder på, at dette incitament ikke tildeles systematisk ud fra de kriterier, der er klart fastsat i love eller administrative bestemmelser.
- (123) Ved bekendtgørelse nr. 4328-XIII-2006 af 21. juli 2006 indførte MP's regering særskilte undtagelsesperioder på fem, syv og 10 år, der kunne indrømmes alt efter det subsidierede kraftværks investeringsværdi.
- (124) Ifølge en skrivelse fra MP's regering af 4. februar 2015 blev den samarbejdsvillige eksporterende producents andet kraftværk (»33 MW-anlægget«) indrømmet en undtagelsesperiode på syv år med virkning fra den 10. juni 2009 til den 9. juni 2016.

8.4. Konklusion vedrørende EDES-ordningen

- (125) Subsidiebeløbet blev beregnet i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2, ud fra den salgsafgift, der ikke er betalt på elektricitet, som blev indkøbt i NUP (tælleren), og virksomhedens samlede salgsomsætning (nævneren), da EDES-ordningen ikke er betinget af eksportresultater, og anvendelsen af elektricitet ikke er begrænset til kun at omfatte produktionen af den undersøgte vare.
- (126) Ud fra ovenstående er den subsidiesats, der blev konstateret under denne ordning for den samarbejdsvillige eksporterende producent, på omkring 2 %.
- (127) 30 MW-anlægget, der drives af den samarbejdsvillige eksporterende producent, var imidlertid ikke længere berettiget under EDES-ordningen fra april 2015 (dvs. i NUP) i henhold bekendtgørelse nr. 3023/F-4/3/13/03, jf. betragtning 122. Undersøgelsen bekræftede, at den samarbejdsvillige eksporterende producent ikke opnåede toldfritagelse for det pågældende kraftværk efter denne dato.
- (128) For så vidt angår 33 MW-anlægget, udløb støtteberettigelsen i juni 2016, jf. betragtning 124. Da kontrolbesøget ligeledes blev udført i juni 2016, var det ikke muligt at verificere på stedet, at fordelene rent faktisk ikke længere blev tildelt efter denne dato. Da udløbet af fordelene imidlertid kunne verificeres for 30 MW-anlægget, er der ingen konkret grund til at anfægte, at fordelene for 33 MW-anlægget også udløb rettidigt.
- (129) I betragtning af udløbet af fordelene ved denne ordning konkluderede Kommissionen, at den eksporterende producent ikke længere drog fordel af denne ordning. I forbindelse med denne udløbsundersøgelse finder Kommissionen det under alle omstændigheder ikke nødvendigt at drage konklusioner om denne ordning, da der er tilstrækkelige beviser for fortsat subsidiering gennem de ordninger, som Kommissionen drager konklusioner om.

9. Udligningsberettigede subsidiebeløb

- (130) I overensstemmelse med grundforordningen var de udligningsberettigede subsidiebeløb for den samarbejdsvillige eksporterende producent, udtrykt i værdi:

Tabel 1

ORDNINGER	DDS	AAS	FMS	MEIS	EPCGS	I alt
HEG Limited (%)	2,02	0,30	0,13	0,31	0,27	3,03

- (131) Det samlede subsidiebeløb overstiger den bagatelgrænse, der er omhandlet i grundforordningens artikel 14, stk. 5.

- (132) De indiske myndigheder fremførte, at den ikke-samarbejdsvillige eksporterende producent Graphite India Limited (»GIL«) ikke benyttede sig af nogen af de fem udligningsberettigede ordninger, der indebar fordele for HEG på grundlag af følgende påstande:

- Der blev ikke udstedt nogen DDS-toldkredit for eksport til Unionen i NUP.
- FMS-ordningen blev ophævet i NUP og vil ikke medføre fordele for eksporterende producenter i fremtiden.
- MEIS-ordningen var ikke til rådighed for eksport til Unionen i NUP, for så vidt angår GES.
- Der blev ikke udstedt nogen AAS- eller EPCGS-licenser til GIL i NUP.

- (133) Disse påstande skal imidlertid afvises af følgende grunde:

- Selv om GIL ikke opnåede nogen DDS-toldkreditter for deres eksport til Unionen, ville det stadig ikke være tilstrækkeligt til at konkludere, at ordningen ikke indebar fordele for GIL. DDS-subsidiesatsen beregnes på grundlag af hele virksomhedens eksport, der også omfatter eksport til andre tredjelande.
- Selv om undersøgelsen bekræftede, at FMS-ordningen ophørte i NUP, blev det også fastslået, at fordelene ved FMS-ordningen før dens ophør fortsat blev tildelt gennem den nye MEIS-ordning, der trådte i kraft umiddelbart efter FMS-ordningens ophør, jf. betragtning 79-81.
- Som anført i betragtning 93 er den omstændighed, at eksport til Unionen ikke giver direkte adgang til MEIS-toldkreditter, ikke tilstrækkeligt til at konkludere, at en eksporterende producent ikke drager fordel af MEIS-ordningen i forbindelse med sin eksport- eller produktionsvirksomhed generelt. MEIS-toldkreditter opnået ved eksport af GES til tredjelande er nemlig frit omsættelige, og de kan benyttes til at udligne importafgifter på råmaterialer, som indgår i den undersøgte vare, selv hvis varen eksporteres til Unionen. Det konkluderes derfor, at disse toldkreditter indebærer fordele i forbindelse med eksport af GES samt GIL's produktion generelt, herunder ved eksport til Unionen.
- Selv om der ikke blev udstedt nogen ny AAS- eller EPCGS-licens til GIL i NUP ville dette stadig ikke være tilstrækkeligt til at konkludere, at ordningerne ikke indebar fordele for GIL. GIL kunne have benyttet sig af de respektive ordninger ved brug af licenser udstedt inden NUP. I denne forbindelse er det værd at bemærke, at selv om der ikke blev udstedt nogen ny AAS- eller EPCGS-licens til den samarbejdsvillige eksporterende producent i NUP, opnåede producenten fortsat fordele under begge ordninger ved brug af licenser udstedt inden NUP.

- (134) Ifølge anmodningen om fornyet undersøgelse drog GIL fordel af de samme udligningsberettigede ordninger som den samarbejdsvillige eksporterende producent. Der findes ingen oplysninger, som kunne tyde på, at dette ikke var tilfældet. Den nuværende undersøgelse har rent faktisk vist, at de to ordninger, som GIL drog fordel af, og som blev udlignet i den oprindelige undersøgelse (DDS- og EPCGS-ordningerne), fortsat er i kraft og til fordel for den samarbejdsvillige eksportør. På grundlag af disse foreliggende faktiske oplysninger og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 28 blev det konkluderet, at subsidieringen på landeplan fortsatte i NUP.

10. Konklusion vedrørende sandsynligheden for fortsat subsidiering

- (135) Det blev fastslået, at den samarbejdsvillige eksporterende producent fortsat opnåede fordele af udligningsberettigede subsidier fra de indiske myndigheder i NUP. I betragtning 134 konstateredes det, at subsidieringen ligeledes fortsatte på landeplan.
- (136) De udligningsberettigede subsidieordninger indebærer tilbagevendende fordele, og der er ikke noget, der tyder på (undtagen for så vidt angår FMS-ordningen, der straks blev erstattet af MEIS-ordningen), at disse ordninger vil blive udfaset inden for en overskuelig fremtid, eller at den samarbejdsvillige eksporterende producent ikke længere vil opnå fordele under disse ordninger. Tværtimod blev disse ordninger forlænget i NUP som led i udenrigshandelspolitikken 2015-2020, der er gældende indtil marts 2020. Det skal desuden erindres, at efter NUP i) blev subsidiesatsen under MEIS-ordningen forhøjet, jf. betragtning 96 og 100, og ii) subsidieringen af eksportkreditordningen blev reaktiveret, jf. betragtning 116. Den enkelte eksportør er desuden berettiget til støtte under flere af ordningerne.
- (137) Det blev også undersøgt, om eksporten til Unionen ville ske i væsentlige mængder, hvis foranstaltningerne blev ophævet. I den forbindelse blev følgende elementer undersøgt: produktionskapaciteten og den uudnyttede kapacitet i Indien, den indiske eksport til andre tredjelande og EU-markedets tiltrækningskraft.
- (138) Som anført i betragtning 30 samarbejdede blot én indisk eksporterende producent, der kun repræsenterede 50 % af den samlede indiske produktionskapacitet. Konklusionerne i de efterfølgende afsnit blev derfor baseret på de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 28. Til dette formål anvendte Kommissionen oplysningerne fra den samarbejdsvillige eksporterende producent, anmodningen om en udløbsundersøgelse, FN's database, statistikker fra Directorate General of Commercial Intelligence and Statistics («DGCIIS») udleveret af de indiske myndigheder og offentligt tilgængelige oplysninger.

10.1. Produktionskapacitet og uudnyttet kapacitet

- (139) Ifølge offentligt tilgængelige finansielle oplysninger og verificerede oplysninger fra den samarbejdsvillige eksporterende producent HEG ⁽¹⁾, ⁽²⁾ har de to indiske producenter begge forøget deres produktionskapacitet efter den tidligere udløbsundersøgelse som omhandlet i betragtning 4 med 27 %. Ved udgangen af NUP udgjorde den samlede produktionskapacitet i Indien 160 000 ton pr. år, ligeligt fordelt mellem de to producenter ⁽³⁾. Det fremgik desuden af undersøgelsen, at de indiske eksporterende producenter sandsynligvis vil øge deres kapacitet yderligere, hvis efterspørgslen stiger ⁽⁴⁾.
- (140) De to indiske producenters produktionsmængde udgjorde 110 000-120 000 ton i NUP. På grundlag af ovenstående blev den samlede indiske uudnyttede kapacitet anslået til 40 000-50 000 ton, hvilket udgjorde mellem 29 % og 36 % af EU-forbruget i NUP.
- (141) Kapacitetsforøgelsen skete parallelt med et fald i forbruget af GES i Indien og globalt. GES anvendes primært i elektro-stålindustrien, mere specifikt i stålværker til smeltning af stålskrot. Udviklingen i forbruget af GES hænger derfor sammen med udviklingen inden for fremstilling af elektro-stål og viser samme tendenser. Undersøgelsen viste, at fremstillingen af elektro-stål i Indien og globalt faldt mellem 2012 og NUP ⁽⁵⁾, hvorimod GES-produktionskapaciteten i Indien steg.
- (142) Ved udgangen af november 2014 indførte de indiske myndigheder antidumpingforanstaltninger over for importen af GES fra Kina ⁽⁶⁾. Det forventes, at de indiske producenter vil forøge deres markedsandel på hjemmemarkedet.

⁽¹⁾ http://www.google.be/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&cad=rja&uact=8&ved=0ahUKEwiqt6H2u9_QAhWEzRoKHYUwBVEQFggfMAA&url=http%3A%2F%2Fheg ltd.com%2Fwebmaster%2FDownloadFile.aspx%3Fd%3D.%2Fuploads%2FFinance%2F70Results_Release.pdf&usq=AFQjCNGMpUymLm4BNOjIMmolLDgwSGgcDw

⁽²⁾ http://content.iccidirect.com/mailimages/IDirect_GraphiteIndia_Q1FY16.pdf

⁽³⁾ <http://heg ltd.com/> og <http://www.graphiteindia.com/>

⁽⁴⁾ <http://heg ltd.com/WEBMASTER/DownloadFile.aspx?D=../Uploads/Newsletter/News9.pdf>

⁽⁵⁾ <https://www.worldsteel.org/statistics/statistics-archive/yearbook-archive.html>

⁽⁶⁾ http://www.dgtr.gov.in/sites/default/files/adfin_Graphite_Electrodes_diameters_ChinaPR.pdf

10.2. Eksport til tredjelande

- (143) På baggrund af offentliggjorte årsregnskaber konstateredes det, at de to indiske eksporterende producenter begge var eksportorienterede ⁽¹⁾, ⁽²⁾ og eksporterede omkring 60 % af deres samlede produktion i NUP.
- (144) Unionen var fortsat et vigtigt eksportmarked for den samarbejdsvillige eksporterende producent HEG på trods af de gældende foranstaltninger. HEG's eksport tegnede sig for mellem 10 % og 17 % af virksomhedens samlede salg i værdi og mellem 10 % og 20 % i mængde i NUP. Den ikke-samarbejdsvillige indiske virksomhed GIL tegnede sig for en meget beskedne eksportmængde til Unionen i NUP. Dette skal imidlertid ses i sammenhæng med den antidumping- og udligningstold, der gælder for GIL (15,7 % i alt) i forhold til HEG (7 % i alt).
- (145) Da der ikke forelå andre mere pålidelige kilder til at fastsætte eksportmængden fra Indien til andre tredjelandsmarkeder, blev FN's database anvendt. Ifølge denne database steg eksporten til andre tredjelande mellem 2012 og 2013 med 43 % og faldt herefter i 2014 og 2015 med 38 % i forhold til 2013. Eksportmængden faldt generelt mellem 2012 og NUP (med 10 %). De vigtigste eksportmarkeder for den indiske eksport i 2015 var USA, Saudi-Arabien, Iran, Tyrkiet og De Forenede Arabiske Emirater, Republikken Korea og Egypten. I perioden 2012-2015 steg den indiske eksport til nogle af disse markeder (f.eks. Saudi-Arabien, De Forenede Emirater og USA), hvorimod eksporten til en række andre lande (Iran, Tyrkiet, Republikken Korea og Egypten) faldt samlet med 9 %.
- (146) Rusland var i 2012 de indiske producenters tredjestørste eksportmarked målt i mængde, men efter Ruslands indførelse af en værditold på importen af GES fra Indien på mellem 16,04 % og 32,83 % i december 2012 ⁽³⁾ faldt eksporten fra Indien til Rusland fra 4 415 ton til 638 ton i 2015, hvilket er et fald på 86 %.
- (147) Oplysningerne om eksportmængder i FN's database kunne kontrolleres ved at sammenligne dem med DGCIS-statistikker, der viste samme tendens som den, der blev konstateret i FN's database.
- (148) Den samarbejdsvillige eksporterende producent HEG's eksportmængde til andre tredjelande viste derudover ligeledes samme tendens, dvs. en stigning i eksportmængden til andre tredjelande fra 2012 til 2013 og et fald fra 2014 til NUP med en generel faldende tendens i den betragtede periode. Det skal bemærkes, at den samlede eksportmængde i NUP fortsat var betydelig og udgjorde mellem 20 000 og 30 000 ton på trods af dette fald i eksportmængden.
- (149) Med hensyn til prisniveauerne ved eksport viste undersøgelsen baseret på FN's database, at de indiske eksportpriser til visse lande såsom USA og Republikken Korea, der i gennemsnit normalt var lavere end priserne i EU mellem 2012 og 2014, steg i 2015 til omkring samme niveau som priserne i EU. De indiske priser ved eksport til andre lande såsom Saudi-Arabien, som var lavere end priserne i EU mellem 2012 og 2014, steg desuden stærkere end EU-priserne i 2015. De indiske eksportpriser til visse andre lande såsom Tyrkiet var fortsat lavere end EU-priserne i hele den betragtede periode. Det skal imidlertid bemærkes, at der i priserne i denne database ikke skelnes mellem forskellige varetyper, og pålideligheden af denne prissammenligning er derfor begrænset.
- (150) Analysen af oplysningerne om den samarbejdsvillige eksporterende producents priser ved eksport til andre tredjelandsmarkeder viste, at gennemsnitspriserne på EU-markedet i 2012 og 2014 var højere end HEG's gennemsnitspriser på andre tredjelandsmarkeder (justeret for kalenderår, da dataene var fremlagt på regnskabsårsbasis), hvorimod gennemsnitspriserne på EU-markedet var lavere end HEG's gennemsnitspriser på andre tredjelandsmarkeder i NUP.
- (151) Der forelå ingen andre oplysninger, der kunne bruges til at fastsætte præcise niveauer for de indiske eksporterende producenters priser ved eksport til andre tredjelandsmarkeder.

⁽¹⁾ http://hegltd.com/pdf/HEGLtd_Q1_FY_16_Investors_Presentation.pdf

⁽²⁾ http://www.graphiteindia.com/View/investor_relation.aspx (jf. GIL Q3 FY2015 Earnings Presentation.pdf, s. 14).

⁽³⁾ http://www.eurasiancommission.org/_layouts/Lanit.EEC.Desicions/Download.aspx?IsDlg=0&ID=3805&print=1

10.3. EU-markedets tiltrækningskraft

- (152) EU-markedets tiltrækningskraft blev påvist derved, at GES fra Indien fortsat blev indført på EU-markedet på trods af den gældende antidumping- og udligningstold. I den betragtede periode var Indien fortsat den næststørste eksportør til Unionen efter Folkerepublikken Kina («Kina»). På trods af et fald mellem 2012 og NUP var Indiens eksport til Unionen i mængde og markedsandele fortsat betydelig, jf. betragtning 179 nedenfor.
- (153) Den mulige udvikling af eksportsalget til Unionen, hvis foranstaltningerne fik lov til at udløbe, skal ses på baggrund af det samlede fald i forbruget af GES i Indien og globalt kombineret med den uudnyttede kapacitet i Indien. Dette vil efter al sandsynlighed øge presset på de indiske eksporterende producenter til at udforske andre eksportmarkeder, navnlig i betragtning af deres eksportorienterede forretningsmodel. Hvis EU-foranstaltningerne ophæves, og der bliver adgang til EU-markedet uden antidumping- eller udligningstold, er det derfor sandsynligt, at en stor del af den tilgængelige uudnyttede kapacitet vil blive anvendt til eksport til EU-markedet. Undersøgelsen viste navnlig, at den indiske eksport til nogle eksportmarkeder (f.eks. Saudi-Arabien, De Forenede Emirater og USA) steg i 2015, hvorimod den samlede eksport fra Indien til andre tredjelandsmarkeder faldt. Dette viser, at visse tredjelande tilsyneladende har begrænset kapacitet til at absorbere yderligere eksportmængder.
- (154) Som anført i betragtning 146 har Rusland desuden indført antidumpingforanstaltninger over for importen af GES fra Indien. Indiske eksporterende producenter har således begrænset adgang til dette marked og kan ikke øge eller om dirigere deres eksportmængder til Rusland, hvilket faldet i eksporten til dette land fra 2012 vidner om.
- (155) På denne baggrund er det sandsynligt, at de indiske eksporterende producenter fortsat vil eksportere betydelige mængder til Unionen, hvis foranstaltningerne får lov til at udløbe, og endog øge deres nuværende eksportmængder i betragtning af deres betydelige uudnyttede kapacitet. Dette er rent faktisk sandsynligt for den samarbejdsvillige eksporterende producent, som vil have et incitament til at øge sin allerede betydelige tilstedeværelse på EU-markedet, og endog endnu mere sandsynligt for den ikke-samarbejdsvillige eksporterende producent, der betaler højere toldsatser i forhold til den samarbejdsvillige eksporterende producent, og som næsten har indstillet sin eksport til EU-markedet.

10.4. Konklusion vedrørende sandsynligheden for fortsat subsidiering

- (156) Ovenstående undersøgelse viser, i) at subsidierede varer fra Indien fortsat kom ind på EU-markedet i betydelige mængder i NUP, ii) at støtteordninger fortsat vil være tilgængelige i en overskuelig fremtid, iii) at de to indiske producenter begge er eksportorienterede og har en uudnyttet kapacitet, som kan anvendes til at øge eksportmængderne til Unionen, iv) at det globale forbrug er faldende, hvilket begrænser mulighederne for eksport til visse andre tredjelandsmarkeder, og v) at de gældende antidumpingforanstaltninger i Rusland over for GES fra Indien begrænser de indiske eksporterende producenters muligheder for eksport yderligere. Det er således sandsynligt, at GES fra Indien fortsat ville komme ind på EU-markedet i betydelige mængder og til subsidierede priser, hvis foranstaltningerne blev ophævet.
- (157) Ud fra ovenstående konkluderede Kommissionen, jf. grundforordningens artikel 18, stk. 3, at der er sandsynlighed for fortsat subsidiering, hvis de gældende foranstaltninger får lov til at udløbe.
- (158) Efter fremlæggelsen af oplysninger påstod den eneste samarbejdsvillige indiske eksporterende producent, HEG, at Kommissionen ikke har taget højde for de faktiske omstændigheder vedrørende perioden efter NUP i sin vurdering af sandsynligheden for fortsat subsidiering. Den samarbejdsvillige indiske eksporterende producent fremførte, at Kommissionen ved anvendelsen af grundforordningens artikel 28 ikke har taget hensyn til, at den anden indiske producent af GES, GIL, har investeret i et produktionsanlæg i EU, nemlig Graphite Cova GmbH («GIL Cova»). HEG gjorde endvidere gældende, at GIL har en strategisk langfristet kontrakt vedrørende salg af sintrede grønne elektroder — baked green electrodes — (der er et halvfabrikata) til sit grafitiseringsanlæg GIL Cova. HEG fremførte endvidere, at Kommissionens konklusion om, at eksporten fra Indien til EU vil stige, er forkert på grund af GIL's strategiske investering, og at konklusionen om, at begge indiske producenter har en uudnyttet eksportkapacitet, er baseret på rene antagelser. HEG gjorde også gældende, at foranstaltningernes udløb ikke vil øge importmængden til EU på grund af den faldende eksport fra Indien til EU (herunder HEG's eksport til EU) efter NUP.

- (159) HEG hævdede desuden, at HEG's planer om at øge produktionskapaciteten kun var formandens vision i lyset af det gunstige økonomiske scenario i 2010. HEG's årsberetning for det regnskabsår, der blev afsluttet den 31. marts 2016, indeholder således ikke længere nye forslag om kapacitetsudvidelse, som drøftes af bestyrelsen.
- (160) For så vidt angår Kommissionens prissammenligning i betragtning 149 og 150 vedrørende eksporten til andre tredjelandsmarkeder, fremlagde HEG en analyse af sine gennemsnitlige CIF/CFR-priser til fire andre tredjelandslande i forhold til de gennemsnitlige CIF-priser til EU og konkluderede, at gennemsnitspriserne til de fire andre tredjelandsmarkeder generelt var højere end HEG's priser til EU. HEG gjorde derfor gældende, at EU-markedet med lavere prisniveauer til sammenligning ville være mindre attraktivt.
- (161) For så vidt angår HEG's påstand vedrørende GIL's investering i GIL Cova i den betragtede periode, eksporterede GIL en meget lille mængde til EU-markedet. Det er imidlertid opfattelsen, at dette ikke kun skyldes GIL's investering i GIL Cova, men primært den høje antidumping- og udligningstold på den indiske producent GIL's eksport til EU (15,7 % i alt). Hvis antidumping- og/eller udligningsforanstaltningerne ophæves, er det derfor sandsynligt, at GIL vil genoptage sin eksport til Unionen på trods af sin investering i GIL Cova, også under hensyntagen til GIL's uudnyttede kapacitet og EU-markedets tiltrækningskraft, jf. betragtning 152-155 ovenfor.
- (162) For så vidt angår HEG's påstand vedrørende eksportudviklingen efter NUP, understreges det, at denne eksport fandt sted på et tidspunkt, hvor antidumping- og udligningsforanstaltningerne var gældende. Selv om HEG's eksportmængde efter NUP var faldende, er det derfor sandsynligt, at HEG's eksport til EU vil stige, hvis antidumping- og/eller udligningsforanstaltningerne ophæves, da HEG på trods af de indførte foranstaltninger fortsatte med at eksportere til EU-markedet til betydelige dumpingpriser og subsidierede priser og henset til HEG's eksportorienterede forretningsmodel og uudnyttede kapacitet, som kan forøges i fremtiden, hvis efterspørgslen efter virksomhedens produkter stiger, jf. betragtning 139-155.
- (163) For så vidt angår HEG's hensigt om at øge kapaciteten, understreges det, at HEG under kontrolbesøget i 2016 viste de besøgende en kort film, der gav et overblik over HEG-koncernen. Et af de elementer, der blev præsenteret i denne film, var virksomhedens fremtidige planer om at øge sin produktionskapacitet. Virksomhedens repræsentanter forklarede desuden under kontrolbesøget, at disse planer var stillet i bero i øjeblikket, da virksomheden ikke udnyttede sin kapacitet fuldt ud og henset til faldet i den globale efterspørgsel. Hvis antidumping- og/eller udligningsforanstaltningerne ophæves, er det derfor sandsynligt, at efterspørgslen efter GES fra Indien på EU-markedet vil stige, og at HEG derfor vil have et incitament til at øge sin kapacitet for at dække efterspørgslen.
- (164) For så vidt angår HEG's påstand vedrørende prisforskellene mellem EU-markedet og andre tredjelandsmarkeder, understreges det, at Kommissionens sammenligning i betragtning 149 og 150 foretages mellem de indiske eksporterende producenters gennemsnitspriser på andre tredjelandsmarkeder og EU-producenternes gennemsnitspriser på EU-markedet og ikke de indiske producenters gennemsnitspriser på EU-markedet. Det er indregnet, at HEG's gennemsnitspris på EU-markedet er stærkt dumpet og underbyder EU-producenternes gennemsnitspris og derfor ikke er egnet til at indgå i den pågældende sammenligning.
- (165) I lyset af ovenstående afvises HEG's påstande.
- (166) Kommissionens konklusion om, at der er sandsynlighed for fortsat subsidiering, hvis foranstaltningerne ophæves, bekræftes således.

D. SANDSYNLIGHEDEN FOR FORTSAT ELLER FORNYET SKADE

1. Definition af EU-erhvervsgruppen og EU-produktionen

- (167) Samme vare blev i den nuværende undersøgelsesperiode fremstillet af otte producenter (to individuelle virksomheder og to virksomhedsgrupper). De udgør »EU-erhvervsgruppen« som omhandlet i grundforordningens artikel 9, stk. 1.

2. Indledende bemærkninger

- (168) Som anført i betragtning 141 er udviklingen i GES-industrien tæt forbundet med udviklingen i elektrostålindustrien, hvor GES anvendes i elektriske stålovnene til smeltning af stålskrot. I denne forbindelse var markedsvilkårene i elektrostålindustrien negative i den betragtede periode, hvor forbruget faldt, hvilket også afspejles i forbruget af GES.
- (169) Da der kun er to eksporterende producenter af den pågældende vare i Indien, er oplysningerne om importen af GES fra Indien og andre tredjelande til Unionen ikke gengivet i nøjagtige tal af fortrolighedshensyn, jf. grundforordningens artikel 29.

3. EU-forbruget

- (170) Kommissionen fastsatte EU-forbruget ved at sammenlægge:
- i) de stikprøveudtagne EU-producenters salg indhentet efter kontrol af spørgeskemabesvarelserne
 - ii) de ikke-stikprøveudtagne samarbejdsvillige EU-producenters salg indhentet fra anmodningen om fornyet undersøgelse
 - iii) den ikke-stikprøveudtagne ikke-samarbejdsvillige EU-producenters salg indhentet fra producentens årsberetninger
 - iv) importen fra Indien baseret på databasen i henhold til artikel 14, stk. 6, og
 - v) importen fra alle andre tredjelande indhentet fra Eurostat (Taric-niveau).
- (171) På dette grundlag udviklede EU-forbruget sig således:

Tabel 2

EU-forbrug

	2012	2013	2014	Nuværende undersøgelsesperiode
EU-forbrug (ton)	151 508	140 244	146 637	139 974
Indeks (2012 = 100)	100	93	97	92

Kilde: De stikprøveudtagne EU-producenters spørgeskemabesvarelser, den ikke-samarbejdsvillige EU-producenters årsberetninger, anmodningen om fornyet undersøgelse, Eurostat (Taric-niveau) og databasen i henhold til artikel 14, stk. 6.

- (172) EU-forbruget faldt med 8 % i den betragtede periode. Helt konkret faldt EU-forbruget med 7 % i 2013, hvorefter det steg med 4 % mellem 2013 og 2014 og derefter faldt igen med 5 % fra 2014 til den nuværende undersøgelsesperiode.
- (173) Som anført i betragtning 141 og 168 var det samlede fald i efterspørgslen et resultat af de negative markedsvilkår i elektrostålindustrien, da salget af grafit elektroder mængdemæssigt fulgte udviklingen i stålfremstillingen i elektriske ovne.
- (174) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede den samarbejdsvillige eksporterende producent fra Indien, at der ved analysen af markedsandelen og forbruget burde tages hensyn til EU-producenternes import fra deres forretningsmæssigt forbundne virksomheder i USA, Mexico, Japan og Malaysia, der var steget betydeligt i løbet af de sidste tre år.
- (175) Importen fra alle andre tredjelande blev behørigt taget i betragtning ved beregningen af EU-forbruget, jf. betragtning 170 ovenfor, og denne afspejles derfor behørigt i det samlede forbrug. Påstanden blev derfor afvist.

4. Importen fra det pågældende land

4.1. Mængde og markedsandel for importen fra det pågældende land

Tabel 3

Importmængde og markedsandel

Land		2012	2013	2014	Nuværende undersøgelsesperiode
Indien	Importmængde (ton)	9 000-10 000	5 000-6 000	7 000-8 000	6 500-7 500
	Indekseret importmængde (2012 = 100)	100	57	80	74
	Markedsandel (%)	6-7	3-4	5-6	4-5
	Indekseret markedsandel	100	62	83	80

Kilde: Databasen i henhold til artikel 14, stk. 6.

- (176) Importmængden var faldende i den betragtede periode. Importmængden faldt betydeligt i 2013 (med 43 %), steg i 2014 og faldt igen i den nuværende undersøgelsesperiode. Samlet var der et fald på 26 % i den betragtede periode.
- (177) Kommissionen beregnede importens markedsandel på grundlag af EU-forbruget, jf. betragtning 170 ovenfor.
- (178) Markedsandelen viste samme tendens som importmængderne, dvs. et fald mellem 2012 og 2013, en stigning mellem 2013 og 2014 og herefter igen et fald mellem 2014 og den nuværende undersøgelsesperiode. Den samlede markedsandel faldt med 1,2 procentpoint i den nuværende undersøgelsesperiode i forhold til 2012.
- (179) Den indiske imports markedsandel i starten af den betragtede periode udgjorde mellem 6-7 %. Den faldt til 4-5 % ved udgangen af den nuværende undersøgelsesperiode.

4.2. Priserne på importen fra det pågældende land

- (180) Kommissionen fastsatte tendensen for priserne på importen fra Indien på grundlag af data registreret i databasen i henhold til artikel 14, stk. 6. De var generelt i overensstemmelse med priserne indberettet af den samarbejdsvillige eksporterende producent.
- (181) De gennemsnitlige importpriser ved salg til Unionen fra det pågældende land udviklede sig således:

Tabel 4

Importpriser (*)

Land		2012	2013	2014	Nuværende undersøgelsesperiode
Indien	Importpriser (EUR/ton)	2 500-3 500	3 000-4 000	2 500-3 500	2 200-3 200
	Indeks (2012 = 100)	100	105	89	86

(*) Gennemsnitspriserne inkluderer ikke gældende antidumping- eller udligningstold.
Kilde: Databasen i henhold til artikel 14, stk. 6.

- (182) Samlet set faldt de gennemsnitlige importpriser med 14 % i den betragtede periode. Importpriserne steg med 5 % mellem 2012 og 2013, hvorefter de faldt med 16 % i 2014 og med yderligere 3 % i NUP.

4.3. Prisunderbud

- (183) Kommissionen fastsatte prisunderbuddet i den nuværende undersøgelsesperiode ved at sammenligne i) de vejede gennemsnitlige salgspriser pr. varetype, som EU-producenterne i stikprøven forlangte af ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet, justeret til et ab-fabrik-niveau og ii) de tilsvarende vejede gennemsnitlige priser pr. varetype for importen fra den samarbejdsvillige indiske producent ved salg til den første uafhængige kunde på EU-markedet som fastsat på cif-basis (dvs. inklusive omkostninger, forsikringer og fragt) med passende justeringer for antidumping- eller udligningstold og omkostninger efter importen.
- (184) Prissammenligningen blev foretaget for de enkelte varettyper for transaktioner i samme handelsled — justeret, hvor det var nødvendigt — og med fradrag af nedslag og rabatter. Resultatet af sammenligningen blev udtrykt som en procentdel af omsætningen for EU-producenterne i stikprøven i den nuværende undersøgelsesperiode.
- (185) Sammenligningen viste for en samarbejdsvillig eksporterende producent en vejet gennemsnitlig underbudsmargen på 3 % på EU-markedet i den nuværende undersøgelsesperiode. Når den gældende antidumping- og udligningstold trækkes fra, vil underbudsmargenen imidlertid udgøre 9 %. Med hensyn til den ikke-samarbejdsvillige eksporterende producent blev der kun importeret meget små mængder i NUP. Kommissionen foretog imidlertid en vurdering af underbuddet. Kommissionen konstaterede en underbudsmargen på 12 %, når den gældende antidumping- og udligningstold trækkes fra beregningerne. Denne vurdering er imidlertid baseret på en meget lille importmængde, og der tages ikke hensyn til varettyper på grund af det manglende samarbejde. Troværdigheden er derfor begrænset.

4.4. Import fra andre tredjelande

Tabel 5

Importmængde og markedsandel

Land		2012	2013	2014	Nuværende undersøgelsesperiode
Andre tredjelande i alt	Import (ton)	33 000-35 000	30 000-32 000	34 000-36 000	30 000-32 000
	Indeks	100	90	103	90
	Markedsandel (%)	22-23	22-23	24-25	22-23
	Pris (EUR/ton)	2 500-3 500	2 400-3 400	2 400-3 400	2 300-3 300
	Indeks	100	98	89	92
Kina	Import (ton)	14 000-15 000	11 000-12 000	16 000-17 000	14 000-15 000
	Indeks	100	80	117	103
	Markedsandel (%)	9-10	8-9	11-12	10-11
	Pris (EUR/ton)	2 000-3 000	1 500-2 500	1 400-2 400	1 600-2 600
	Indeks	100	94	90	99

Land		2012	2013	2014	Nuværende undersøgelsesperiode
USA	Import (ton)	3 000-4 000	4 000-5 000	4 200-5 200	4 200-5 200
	<i>Indeks</i>	100	118	129	128
	Markedsandel (%)	2-3	3-4	3-4	3-4
	Pris (EUR/ton)	3 300-4 300	3 200-4 200	3 000-4 000	2 800-3 800
Mexico	<i>Indeks</i>	100	96	84	81
	Import (ton)	3 000-4 000	4 000-5 000	5 500-6 500	4 000-5 000
	<i>Indeks</i>	100	127	165	119
	Markedsandel (%)	2-3	3-4	4-5	3-4
Rusland	Pris (EUR/ton)	3 800-4 800	3 900-4 900	3 900-4 900	4 000-5 000
	<i>Indeks</i>	100	103	103	115
	Import (ton)	3 000-4 000	2 500-3 500	3 500-4 500	3 700-4 700
	<i>Indeks</i>	100	70	101	103
Japan	Markedsandel (%)	2-3	1-2	2-3	2-3
	Pris (EUR/ton)	3 000-4 000	2 800-3 800	2 500-3 500	2 100-3 100
	<i>Indeks</i>	100	91	79	75
	Import (ton)	4 500-5 500	3 000-4 000	3 000-4 000	2 000-3 000
Andre tredjelande	<i>Indeks</i>	100	74	62	50
	Markedsandel (%)	3-4	2-3	2-3	1-2
	Pris (EUR/ton)	3 400-4 400	3 300-4 300	2 800-3 800	2 900-3 900
	<i>Indeks</i>	100	99	82	83
Andre tredjelande	Import (ton)	4 000-5 000	4 000-5 000	1 000-2 000	700-1 700
	<i>Indeks</i>	100	104	25	19
	Markedsandel (%)	2-3	3-4	0,5-1,5	0,5-1,5
	Pris (EUR/ton)	2 600-3 600	2 000-3 000	1 900-2 900	1 600-2 600
Andre tredjelande	<i>Indeks</i>	100	83	78	72

Kilde: Eurostat (Taric-niveau).

- (186) I tråd med det faldende forbrug faldt importmængden fra alle andre tredjelande med 10 % mellem 2012 og NUP. Markedsandelen for importen fra alle andre tredjelande udgjorde 22-23 % i den betragtede periode. Størstedelen af importen kom fra Kina, USA, Mexico, Rusland og Japan, der var de eneste lande med individuelle markedsandele på over 1 % i NUP.
- (187) Importpriserne fra USA, Japan og Mexico var højere end de indiske eksportørers og EU-producenternes priser. Markedsandelen for importerede varer fra USA og Mexico steg med under 1 procentpoint i den betragtede periode. Markedsandelen for importerede varer fra Japan faldt med 1,5 procentpoint i den betragtede periode.
- (188) Priserne på import fra Kina og Rusland var lavere end de indiske eksportørers og EU-producenternes priser (undtagen i 2012 for Rusland). Ifølge oplysningerne fra EU-erhvervsgrenen i forbindelse med anmodningen om en fornyet undersøgelse udgør en del af de importerede varer fra Kina GES med lille diameter (en diameter på under 400 mm), hvorimod størstedelen af de importerede varer fra Indien er GES med stor diameter, og EU-erhvervsgrenen producerer GES med stor diameter ⁽¹⁾ (en diameter på over 400 mm), der er dyrere.
- (189) Markedsandelen for importerede varer fra Kina steg med 1 procentpoint i den betragtede periode og udgjorde 10-11 % i NUP, hvorimod markedsandelen for importerede varer fra Rusland kun udgjorde 2-3 % i NUP. Den steg med 0,3 procentpoint i den betragtede periode. Disse stigninger reducerede imidlertid ikke EU-erhvervsgrenens markedsandel, der som anført i betragtning 202 blev forøget med 1,9 procentpoint i den betragtede periode.
- (190) Det kan konkluderes, at det ikke var muligt klart at fastslå indvirkningen af importen fra Kina og Rusland, da der i dataene i importstatistikkerne ikke blev skelnet mellem forskellige varetyper og således ikke kunne foretages en fornuftig prissammenligning mellem varetyper, hvilket var muligt for Indien på grundlag af de detaljerede oplysninger fra den samarbejdsvillige eksporterende producent.

5. EU-erhvervsgrenens økonomiske situation

5.1. Generelle bemærkninger

- (191) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 4, omfattede undersøgelsen af virkningerne af den subsidierede import på EU-erhvervsgrenen en vurdering af alle de økonomiske indikatorer, der havde indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation i den betragtede periode.
- (192) Der blev anvendt stikprøver til at afgøre, hvilken skade der måtte være påført EU-erhvervsgrenen, jf. betragtning 14.
- (193) I forbindelse med konstateringen af skade skelnede Kommissionen mellem makroøkonomiske og mikroøkonomiske skadesindikatorer. Kommissionen evaluerede de makroøkonomiske indikatorer ud fra oplysningerne i anmodningen om fornyet undersøgelse, den ikke-samarbejdsvillige EU-producents årsberetninger og de verificerede spørgeskemabesvarelser fra de stikprøveudtagne EU-producenter. Oplysningerne vedrørte alle EU-producenter. Kommissionen evaluerede de mikroøkonomiske indikatorer ud fra oplysningerne i spørgeskemabesvarelserne fra de EU-producenter, der indgik i stikprøven. Oplysningerne vedrørte de EU-producenter, der indgik i stikprøven. Begge datasæt blev anset for at være repræsentative for EU-erhvervsgrenens økonomiske situation.
- (194) De makroøkonomiske indikatorer er produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængde, markedsandel, vækst, beskæftigelse, produktivitet, subsidiemargenens størrelse og genrejsning efter tidligere subsidiering.
- (195) De mikroøkonomiske indikatorer er gennemsnitlige enhedspriser, enhedsomkostninger, arbejdskraftomkostninger, lagerbeholdninger, rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital.
- (196) Begge datasæt blev anset for at være repræsentative for EU-erhvervsgrenens økonomiske situation.

⁽¹⁾ De samme Taric-koder omfatter både grafitelektroder med lille og stor diameter.

5.2. Makroøkonomiske indikatorer

a) Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

- (197) Den samlede produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse i EU udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 6

EU-producenternes produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

	2012	2013	2014	Nuværende undersøgelsesperiode
Produktionsmængde (ton)	235 915	235 502	241 623	221 971
Indeks (2012 = 100)	100	100	102	94
Produktionskapacitet (ton)	297 620	297 245	299 120	290 245
Indeks (2012 = 100)	100	100	101	98
Kapacitetsudnyttelse (%)	79	79	81	76

Kilde: Anmodningen om fornyet undersøgelse, den ikke-samarbejdsvillige EU-producents årsberetninger og de verificerede spørgeskemabesvarelser fra de stikprøveudtagne EU-producenter.

- (198) Produktionsmængden faldt med 6 % i den betragtede periode. Helt specifikt steg den først med 2 % frem til 2014 og faldt derefter med 8 % i den nuværende undersøgelsesperiode i forhold til 2014.
- (199) Produktionskapaciteten faldt med 2 % i den betragtede periode.
- (200) Da produktionsmængden faldt, faldt kapacitetsudnyttelsen med 3 procentpoint i den betragtede periode.

b) Salgsmængde og markedsandel

- (201) EU-erhvervsgrenens salgsmængde og markedsandel udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 7

EU-producenternes salgsmængde og markedsandel

	2012	2013	2014	Nuværende undersøgelsesperiode
Salgsmængde i Unionen (ton)	107 655	103 779	103 704	102 123
Indeks (2012 = 100)	100	96	96	95
Markedsandel (%)	71,1	74,0	70,7	73,0

Kilde: Anmodningen om fornyet undersøgelse, den ikke-samarbejdsvillige EU-producents årsberetninger og de verificerede spørgeskemabesvarelser fra de stikprøveudtagne EU-producenter.

(202) EU-erhvervsgrenens samlede salg på EU-markedet faldt med omkring 5 % i den betragtede periode. EU-erhvervsgrenens markedsandel svingede i den betragtede periode. Den steg med 2,9 procentpoint i 2013 og faldt herefter med 3,3 procentpoint i 2014 og steg igen med 2,3 procentpoint i den nuværende undersøgelsesperiode. EU-erhvervsgrenens samlede markedsandel steg med 1,9 procentpoint i den betragtede periode.

(203) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede den samarbejdsvillige eksporterende producent fra Indien, at EU-producenternes import fra deres forretningsmæssigt forbundne virksomheder i USA, Mexico, Japan og Malaysia skulle tages i betragtning ved beregningen af EU-erhvervsgrenens markedsandel. EU-erhvervsgrenens markedsandel er imidlertid beregnet på grundlag af salget af erhvervsgrenens egenproduktion på EU-markedet. EU-erhvervsgrenens import tages ikke i betragtning, da dette ville fordreje det samlede billede, da importen ville blive talt med to gange, nemlig som en import på den ene side og som EU-erhvervsgrenens salg på den anden side. Denne påstand blev derfor afvist.

c) Vækst

(204) Mellem 2012 og NUP faldt EU-forbruget med 8 %. EU-erhvervsgrenens salgsmængde faldt med 5 %, hvilket ikke desto mindre svarede til en forøgelse af markedsandelen på 1,9 procentpoint.

d) Beskæftigelse og produktivitet

(205) Beskæftigelsen og produktiviteten udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 8

EU-producenternes beskæftigelse og produktivitet

	2012	2013	2014	Nuværende undersøgelsesperiode
Antal ansatte	1 526	1 539	1 475	1 523
Indeks (2012 = 100)	100	101	97	100
Produktivitet (ton/ansat)	155	153	164	146
Indeks (2012 = 100)	100	99	106	94

Kilde: Anmodningen om fornyet undersøgelse, den ikke-samarbejdsvillige EU-producents årsberetninger og de verificerede spørgeskemabesvarelser fra de stikprøveudtagne EU-producenter.

(206) Beskæftigelsen i EU-erhvervsgrenen var stort set uændret i den betragtede periode. På grund af faldet i produktionen (fald på 6 % i den betragtede periode) faldt produktiviteten ligeledes med 6 % i samme periode.

e) Subsidiemargenens størrelse og genrejsning efter tidligere subsidiering

(207) Undersøgelsen viste, at importen af GES fra Indien til EU-markedet fortsatte til subsidierede priser. Den subsidiemargen, der blev fastsat for Indien i den nuværende undersøgelsesperiode, var langt over bagatelgrænsen, jf. betragtning 130. Dette faldt sammen med et fald i importpriserne i forhold til 2012. EU-erhvervsgrenen drog imidlertid fordel af de gældende udligningsforanstaltninger ved at fastholde og øge sin markedsandel svagt.

5.3. Mikroøkonomiske indikatorer

f) Priser og faktorer, som påvirker priserne

- (208) EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige priser ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 9

Gennemsnitlige salgspriser i Unionen og enhedsomkostninger

	2012	2013	2014	Nuværende undersøgelsesperiode
Gennemsnitlig enhedssalgpris i Unionen (EUR/ton)	3 784	3 468	2 997	2 825
Indeks (2012 = 100)	100	92	79	75
Produktionsomkostninger pr. enhed (EUR/ton)	3 357	3 116	2 776	2 745
Indeks (2012 = 100)	100	93	83	82

Kilde: De verificerede spørgeskemabesvarelser fra de stikprøveudtagne EU-producenter.

- (209) EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige enhedssalgpris til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen faldt støt med 25 % og nåede ned på 2 825 EUR/ton i NUP. EU-erhvervsgrenen var nødt til at nedjustere sine priser for at afspejle det generelle fald i salgspriserne på GES-markedet som følge af den faldende efterspørgsel i elektrostålindustrien.
- (210) EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige produktionsomkostninger faldt mindre, dvs. med 18 % i den betragtede periode. Den vigtigste faktor, der havde påvirket faldet i produktionsomkostningerne pr. enhed, var faldet i råvarepriserne.
- (211) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede den samarbejdsvillige eksporterende producent fra Indien, at de globale råvarepriser faldt mere end EU-erhvervsgrenens omkostninger til råvarer. EU-erhvervsgrenen var derfor ineffektiv med hensyn til indkøb af råvarer, og det var således tvivlsomt, om den var levedygtig.
- (212) Undersøgelsen viste, at EU-erhvervsgrenen købte råvarerne globalt af forretningsmæssigt og ikke forretningsmæssigt forbundne parter til samme pris, og der var ingen tegn på ineffektive indkøb af råvarer. Da påstanden ikke blev yderligere underbygget, blev den afvist.

g) Arbejdskraftomkostninger

- (213) De gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 10

Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat

	2012	2013	2014	Nuværende undersøgelsesperiode
Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat (EUR/ansat)	66 111	66 842	67 113	67 253
Indeks (2012 = 100)	100	101	102	102

Kilde: De verificerede spørgeskemabesvarelser fra de stikprøveudtagne EU-producenter.

- (214) De gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat steg i den betragtede periode med en marginal stigning på 2 %.

h) Lagerbeholdninger

- (215) Lagerbeholdningerne udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 11

Lagerbeholdninger

	2012	2013	2014	Nuværende undersøgelsesperiode
Slutlagre	8 952	8 821	13 770	18 465
Indeks (2012 = 100)	100	99	154	206
Slutlagre i procent af produktionen (%)	6	5	7	11

Kilde: De verificerede spørgeskemabesvarelser fra de stikprøvedtagne EU-producenter.

- (216) De stikprøvedtagne EU-producenters slutlagre blev mere end fordoblet i absolutte tal i den betragtede periode. I NUP tegnede lagerbeholdningerne sig for 11 % af deres produktion.

i) Rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital

- (217) Rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 12

Rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast

	2012	2013	2014	Nuværende undersøgelsesperiode
Rentabilitet ved salg i Unionen til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (i % af omsætningen)	11,3	10,2	7,4	2,8
Likviditet (EUR)	47 981 432	46 443 978	30 426 147	31 283 121
Indeks (2012 = 100)	100	97	63	65
Investeringer (EUR)	25 293 559	23 133 505	21 672 869	12 313 975
Indeks (2012 = 100)	100	91	86	49
Investeringsafkast (%)	16,5	13,9	10,1	3,9

Kilde: De verificerede spørgeskemabesvarelser fra de stikprøvedtagne EU-producenter.

- (218) Kommissionen beregnede EU-erhvervsgrænens rentabilitet som nettooverskuddet før skat ved salg af samme vare til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udtrykt i procent af omsætningen i forbindelse med dette salg. EU-erhvervsgrænens rentabilitet faldt støt fra 11,3 % i 2012 til 2,8 % i NUP, dvs. et fald på 8,5 procentpoint.

- (219) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede den samarbejdsvillige eksporterende producent fra Indien, at faldet i EU-producenternes rentabilitet skyldtes de høje administrations- og salgsomkostninger.
- (220) Undersøgelsen viste, at produktionsomkostningerne pr. enhed faldt i den betragtede periode, jf. betragtning 210. Faldet i produktionsomkostningerne pr. enhed vedrørte administrations- og salgsomkostningerne, om end den største udgiftspost var råvarer. Påstanden blev derfor afvist.
- (221) Nettolikviditeten er EU-producentens evne til at selvfinansiere sine aktiviteter. Nettolikviditeten faldt med 35 % i den betragtede periode. Det betydelige fald i likviditeten skyldtes hovedsagelig det betydelige fald i rentabiliteten, jf. betragtning 218.
- (222) I den betragtede periode faldt EU-erhvervsgrenens årlige investeringsstrøm i den pågældende vare med over halvdelen fra 25 mio. EUR i 2012 til 12 mio. EUR i NUP.
- (223) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede den samarbejdsvillige eksporterende producent fra Indien, at faldet i investeringer udelukkende skyldes en nedgang i efterspørgslen og en overkapacitet inden for fremstilling af GES.
- (224) Undersøgelsen bekræftede ganske rigtigt, at forbruget af GES faldt i den betragtede periode, jf. betragtning 172 ovenfor. Det bør imidlertid bemærkes, at EU-erhvervsgrenens investeringer i den pågældende vare i NUP i forbindelse med den tidligere udløbsundersøgelse, der også var berørt af nedgangen i forbruget, var tre gange højere end investeringerne i NUP i forbindelse med den nuværende udløbsundersøgelse.
- (225) Investeringsafkastet er fortjenesten udtrykt i procent af den bogførte nettoværdi af investeringerne. Investeringsafkastet af produktion og salg af samme vare faldt støt fra 16,5 % i 2012 til 3,9 % i NUP.

5.4. Konklusion vedrørende EU-erhvervsgrenens situation

- (226) Undersøgelsen viste, at de fleste skadesindikatorer udviklede sig negativt, og at EU-erhvervsgrenens økonomiske og finansielle situation blev forværret i den betragtede periode, på trods af de gældende foranstaltninger. Det lykkedes imidlertid EU-erhvervsgrenen at fastholde og øge sin markedsandel en smule, hvilket kun var muligt ved at reducere fortjenesten.
- (227) Selv om denne negative udvikling kan forklares ved nedgangen i forbruget, der faldt med 8 % i den betragtede periode, blev der fortsat importeret varer til EU-markedet fra Indien. De importerede varer blev solgt til priser, der var lavere end EU-erhvervsgrenens priser, og som underbød EU-erhvervsgrenens priser med 3 % i NUP. Den konstaterede målprisunderbudsmargen var desuden på 9 %. Dumpingimporten og den subsidierede import fra Indien udøvede således fortsat et prispres. Prispresset i NUP steg ganske rigtigt i forhold til den tidligere udløbsundersøgelse, hvor prisunderbuddet var på under 2 %.
- (228) På baggrund af det reducerede forbrug og prispresset fra dumpingimport og subsidieret import var EU-erhvervsgrenen tvunget til at reducere sine salgspriser. Selv om fortjenesten fortsat var positiv (2,8 %) i den nuværende undersøgelsesperiode, var den derfor under målfortjenesten på 8 % som fastsat i den oprindelige undersøgelse.
- (229) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede den samarbejdsvillige eksporterende producent fra Indien, at EU-producenterne har haft betydelige fordele af nedgangen i importen fra Indien, da EU-erhvervsgrenens markedsandel er steget med 2 %. Det blev hævdet, at EU-erhvervsgrenens markedsandel ville være endnu højere, hvis der også blev taget hensyn til EU-erhvervsgrenens import fra andre tredjelande. EU-erhvervsgrenen har samtidig været udsat for en hård priskonkurrence fra andre kilder (navnlig lave priser på import fra Kina og Rusland). Det blev derfor gjort gældende, at ingen skade kan tilskrives den indiske import som følge af EU-producenternes påståede reducerede markedsandel.
- (230) Undersøgelsen viste ganske rigtigt et fald i importmængder og markedsandele for importen fra Indien, men som anført ovenfor i betragtning 227 udøvede dumpingimport og subsidieret import fra Indien fortsat et prispres, der endog steg i NUP i forhold til den tidligere udløbsundersøgelse. Påstanden blev derfor afvist.

- (231) Samme interesserede part anførte endvidere, at Kommissionen ikke har taget hensyn til, at lavprisimport fra Kina og Rusland er en af de vigtigste årsager til prispresset på EU-markedet, og opfordrede Kommissionen til at foretage en fuld analyse af lavprisimporten fra Kina og Rusland af den pågældende vare inden sandsynligheden for, at EU-erhvervsgrenen påføres fornyet skade, fastlægges. Denne part hævdede endvidere, at nogle kinesiske producenter øgede importen af GES med stor diameter til EU-markedet.
- (232) Med hensyn til priserne på import af GES fra Kina og Rusland, jf. betragtning 188 og 190, bør det erindres: i) at der ikke kunne foretages en fornuftig prissammenligning efter varetyper for importen fra disse lande, hvilket var muligt for Indien på grundlag af de detaljerede oplysninger fra den samarbejdsvillige eksporterende producent, ii) at de importstatistikker fra disse lande, der var tilgængelige for Kommissionen, ikke gør det muligt at skelne mellem forskellige varetyper, og iii) at størstedelen af de importerede varer fra disse lande ifølge oplysningerne fra EU-erhvervsgrenen i forbindelse med anmodningen om en fornyet undersøgelse og bekræftet af brugerne udgøres af GES med lille diameter, som er billigere. Den samarbejdsvillige eksporterende producent fra Indien begrundede desuden ikke sin påstand vedrørende den øgede import af GES med stor diameter fra Kina til EU.
- (233) For så vidt angår GES-importmængderne fra Kina og Rusland og deres markedsandele, steg markedsandelen for importerede varer fra Kina med 1 procentpoint, jf. betragtning 189, og markedsandelen for importerede varer fra Rusland steg med 0,3 procentpoint i den betragtede periode. Disse stigninger reducerede ikke EU-erhvervsgrenens markedsandel, der som anført i betragtning 189 blev forøget med 1,9 procentpoint i den betragtede periode. Påstanden blev derfor afvist.
- (234) Den samme interesserede part hævdede, at EU-erhvervsgrenens produktion af GES med lille diameter var ineffektiv, da salget af disse varer kun udgjorde en del af deres samlede salgsmængde.
- (235) Markedsvilkårene sikrer normalt, at udbuddet, dvs. den varetype, der sælges, drives af efterspørgslen. Da påstanden om EU-erhvervsgrenens ineffektive produktion af GES med lille diameter ikke blev yderligere begrundet, blev påstanden afvist.
- (236) Den samme interesserede part påpegede, at der ikke var foretaget en analyse af virkningen af den øgede import til dumpingpriser fra andre lande, herunder import fra tilknyttede virksomheder i USA, Mexico, Malaysia og Japan.
- (237) Som angivet i betragtning 187 var priserne på import fra USA, Japan og Mexico højere end de indiske eksportørers og EU-producenternes priser. Markedsandelen for import fra disse lande steg med 0,1 procentpoint i den betragtede periode og udgjorde under 10 % ved udgangen af NUP. Kommissionen havde heller ingen dokumentation for, at importen fra disse lande skete til dumpingpriser. Påstanden blev derfor afvist.
- (238) Samme interesserede part hævdede, at Kommissionen ved beregningen af underbuds- og målprisunderbudsmargenerne pr. varetype anvendte varekontrolnummeret, hvor de anvendte råvarer ikke tages i betragtning, selv om de imidlertid har en betydelig indvirkning på omkostninger og priser. Ved en sammenligning af varetyper fremstillet af de samme råvarer reduceres målprisunderbudsmargenen fra 9 % til 8 %.
- (239) Forskellen med hensyn til råvarer var ganske rigtigt ikke afspejlet i varekontrolnummeret, og denne forskel blev derfor ikke taget i betragtning ved beregningen af underbuds- og målprisunderbudsmargenerne. Ved en opdeling af varetyper under hensyntagen til de anvendte råvarer med henblik på beregningen af underbuddet og målprisunderbuddet faldt underbudsmargenen som påpeget af den interesserede part efter forelæggelsen af oplysninger kun med 1 procentpoint til 8 %, jf. betragtning 227. Denne nedgang havde derfor ingen væsentlig indflydelse på Kommissionens konklusioner vedrørende underbudsmargenen i den nuværende undersøgelsesperiode.
- (240) Den samme interesserede part satte spørgsmålstegn ved målfortjenesten på 8 % som fastsat i den oprindelige undersøgelse og påstod, at GES-producenterne led tab på grund af nedgangen i den internationale efterspørgsel efter stål, og at en målfortjeneste på 8 % derfor ikke længere var begrundet.

- (241) Det erindres, at målfortjenesten for salg af samme vare på EU-markedet bør være den, som en erhvervsgren af denne type i sektoren med rimelighed ville kunne opnå under normale konkurrencevilkår, dvs. uden dumpingimport/subsidieret import. I denne forbindelse og som bemærket i betragtning 34 i forordning (EF) nr. 1628/2004 blev der foretaget en behørig undersøgelse af EU-erhvervsgrenens fortjeneste, da markedsandelen for subsidieret import var på sit laveste (i 1999). Det blev derfor endeligt konkluderet, at den fortjenstmargen, som med rimelighed kunne anses for at afspejle EF-erhvervsgrenens finansielle situation uden skadevoldende subsidiering fra Indien, burde fastsættes til 8 % med henblik på beregning af skademargenen. Påstanden blev derfor afvist.
- (242) På grundlag af ovenstående konkluderede Kommissionen, at EU-erhvervsgrenen var i en ekstremt skrøbelig situation i den nuværende undersøgelsesperiode, hvilket primært skyldes de negative markedsvilkår og den heraf følgende nedgang i forbruget. Det er grunden til, at der i Kommissionens vurdering var fokus på sandsynligheden for fornyet skade som følge af subsidieret import fra Indien.

6. Sandsynligheden for fornyet skade

- (243) For at fastslå sandsynligheden for fornyet skade, hvis foranstaltningerne over for Indien ophæves, blev følgende elementer analyseret: produktionskapaciteten og den uudnyttede kapacitet i Indien, den indiske eksport til andre tredjelande og EU-markedets tiltrækningskraft.
- (244) I betragtning 155 blev det konkluderet, at det er sandsynligt, at de indiske eksporterende producenter fortsat vil eksportere betydelige mængder til Unionen, hvis foranstaltningerne fik lov til at udløbe, og endog øge deres nuværende eksportmængder, og at det er sandsynligt, at denne eksport vil blive foretaget til subsidierede priser.
- (245) Som fastslået i betragtning 139 og 140 blev den indiske kapacitet anslået til omkring 160 000 ton i NUP, og den uudnyttede kapacitet blev anslået til 40 000-50 000 ton, hvilket udgjorde mellem 29 % og 36 % af EU-forbruget i samme periode. Som anført i betragtning 139 vil de indiske eksporterende producenter derudover sandsynligvis øge deres kapacitet yderligere, hvis efterspørgslen stiger. Som anført i betragtning 142 indførte de indiske myndigheder ved udgangen af november 2014 antidumpingforanstaltninger over for importen af GES fra Kina. Det forventes derfor, at de indiske producenter vil forøge deres markedsandel på hjemmemarkedet.
- (246) Som følge af EU-markedets tiltrækningskraft, jf. betragtning 152-155, vil i det mindste en del af den uudnyttede kapacitet efter al sandsynlighed blive omdirigeret til EU-markedet, hvis foranstaltningerne ophæves. Som anført i betragtning 143 er indiske producenter desuden stærkt eksportorienterede. Med hensyn til priserne på GES blev der konstateret højere prisniveauer end i EU på en række af de indiske eksportmarkeder, jf. betragtning 149. I lyset af de forskellige varemiks ændrer disse oplysninger imidlertid ikke ved den overordnede vurdering af, at ny kapacitet vil blive omdirigeret til EU-markedet, da pålideligheden af denne prissammenligning er begrænset.
- (247) Som anført i betragtning 146 har Rusland indført antidumpingforanstaltninger over for import af GES fra Indien, og eksporten fra Indien til Rusland faldt betydeligt i den betragtede periode. Dette indebærer, at de indiske eksporterende producenters adgang til det tredje vigtige eksportmarked er begrænset, og i lyset af den nuværende eller sandsynlige øgede uudnyttede kapacitet, jf. betragtning 245 ovenfor, er der stor sandsynlighed for, at de indiske eksporterende producenter vil øge deres import af den pågældende vare til EU-markedet betydeligt, hvis foranstaltningerne får lov til at udløbe.
- (248) Som anført i betragtning 185 ville de indiske importpriser uden antidumping- og udligningstold underbyde EU's salgspriser med 9 %. For den ikke-samarbejdsvillige eksporterende producent blev underbudsmargenen, når antidumping- og udligningstolden trækkes fra, anslået til 12 %. Dette er en indikator for, hvad der kunne være det sandsynlige prisniveau for importen fra Indien, hvis foranstaltningerne ophæves. I lyset heraf er det sandsynligt, at pristrykket på EU-markedet vil stige væsentligt, hvis foranstaltningerne ophæves, og dermed vil der ske en yderligere forværring af EU-erhvervsgrenens økonomiske situation.

- (249) Med hensyn til mængde vil ophævelsen af foranstaltningerne sandsynligvis give de indiske eksporterende producenter mulighed for at vinde markedsandele på EU-markedet. Den ikke-samarbejdsvillige eksporterende producent, som i øjeblikket betaler den højere toldsats på 15,7 %, ville navnlig have et stærkt incitament til at genoptage eksporten til EU-markedet i betydelige mængder. Hvis en sådan situation skulle opstå, ville EU-erhvervsgrenen opleve et øjeblikkeligt fald i sine salgsmængder og markedsandele.
- (250) På denne baggrund vil de indiske eksporterende producenter, hvis foranstaltningerne blev ophævet, sandsynligvis øge deres tilstedeværelse på EU-markedet i form af importmængder og markedsandele til dumpingpriser og subsidierede priser, der i væsentligt omfang underbyder EU-erhvervsgrenens salgspriser. Dette vil skabe et øget pristryk på EU-markedet med en negativ indvirkning på EU-erhvervsgrenens rentabilitet og økonomiske situation. Dette vil også yderligere forværre EU-erhvervsgrenens økonomiske situation.
- (251) På grundlag af ovenstående konkluderede Kommissionen, at der er stor sandsynlighed for fornyet skade, hvis foranstaltningerne ophæves.

E. UNIONENS INTERESSER

- (252) I henhold til grundforordningens artikel 31 undersøgte Kommissionen, om en opretholdelse af de gældende udligningsforanstaltninger over for Indien ville være i strid med Unionens interesser som helhed. Unionens interesser blev fastlagt på grundlag af en vurdering af alle de forskellige involverede parter interesser, herunder EU-erhvervsgrenens, importørernes og brugernes interesser.
- (253) Det erindres, at vedtagelsen af foranstaltninger ikke blev anset for at være imod Unionens interesser i den oprindelige undersøgelse.
- (254) Alle berørte parter fik mulighed for at fremsætte bemærkninger, jf. grundforordningens artikel 31, stk. 2.
- (255) På dette grundlag undersøgte Kommissionen, om der fandtes tvingende grunde til at konkludere, at det ikke var i Unionens interesse at opretholde de gældende foranstaltninger trods konklusionerne om sandsynligheden for fortsat subsidiering og fornyet skade.

1. EU-erhvervsgrenens interesser

- (256) Som anført i betragtning 226 gav foranstaltningerne EU-erhvervsgrenen mulighed for at fastholde sine markedsandele. Det blev desuden også konkluderet i betragtning 250, at EU-erhvervsgrenen sandsynligvis ville opleve en forværring af sin situation, hvis udligningsforanstaltningerne over for Indien fik lov til at udløbe. Det kan derfor konkluderes, at opretholdelsen af foranstaltningerne over for Indien vil være til fordel for EU-erhvervsgrenen.

2. Importørernes/forhandlernes interesser

- (257) Som anført i betragtning 16 var der ingen importører, der samarbejdede eller gav sig til kende i forbindelse med den nuværende undersøgelse. Derfor var der ingen tegn på, at opretholdelsen af foranstaltningerne ville have en negativ indvirkning på importørerne, som var større end de positive virkninger af foranstaltningerne.

3. Brugernes interesser

- (258) Som anført i betragtning 18 indsendte otte af de 53 brugere, der blev kontaktet, en spørgeskemabesvarelse. Fire af disse brugere har anvendt importeret GES fra Indien. Deres import udgjorde omkring 20 % af den samlede import af den pågældende vare fra Indien.
- (259) Det skal erindres, at det i den oprindelige undersøgelse blev konkluderet, at indførelsen af foranstaltninger ikke ville have væsentlige følger for brugerne. Selv om der har været anvendt foranstaltninger i ti år, fortsætter brugerne i Unionen med at købe varen i bl.a. Indien. Brugerne fremlagde ingen dokumentation for, at der havde været problemer med at finde andre kilder, og undersøgelsen afslørede heller ikke en sådan dokumentation.

- (260) For så vidt angår virkningerne af indførelsen af foranstaltninger for brugerne, skal det desuden erindres, at det i den oprindelige undersøgelse blev konkluderet, at brugerindustrierne kun i ubetydelig grad blev påvirket af omkostningerne til GES, og at det derfor ikke var sandsynligt, at eventuelle omkostningsstigninger ville påvirke brugerindustrien væsentligt. Disse konklusioner blev bekræftet i den nuværende undersøgelse, da der ikke blev konstateret tegn på det modsatte efter indførelsen af foranstaltningerne. Ingen af de fire brugere fremsatte desuden argumenter mod opretholdelsen af foranstaltningerne.
- (261) En enkelt sammenslutning af stålproducenter, den tyske sammenslutning af stålproducenter (Wirtschaftsvereinigung Stahl), var imod opretholdelsen af foranstaltningerne og hævdede, at foranstaltningerne indebar konkurrencemæssige ulemper for stålproducenter i Unionen i forhold til stålproducenter i andre regioner, hvor GES ikke er omfattet af foranstaltninger. Sammenslutningen hævdede, at opretholdelsen af foranstaltningerne ville gøre det muligt for EU-erhvervsgrenen fortsat at opretholde en dominerende stilling. Udviklingen af den indiske import efter foranstaltningernes indførelse viser dog klart, at importen fra Indien fortsatte i den betragtede periode. Dertil kommer, at undersøgelsen har vist, at GES i stigende grad indføres på EU-markedet fra en række andre tredjelande.
- (262) På dette grundlag og i overensstemmelse med konklusionerne i den oprindelige undersøgelse forventes det, at en opretholdelse af foranstaltningerne ikke vil få en væsentlig negativ indvirkning på brugerne, og at der derfor ikke er nogen tvingende grunde til at konkludere, at det ikke er i Unionens interesse at opretholde de gældende foranstaltninger.

4. Konklusion vedrørende Unionens interesser

- (263) På baggrund af ovenstående konkluderede Kommissionen, at der ikke er nogen tvingende grunde til, at det ikke er i Unionens interesse at opretholde de gældende udligningsforanstaltninger over for importen fra Indien.

F. UDLIGNINGSFORANSTALTNINGER

- (264) Alle interesserede parter blev underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkes at opretholde de gældende udligningsforanstaltninger. De fik også en frist, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger til fremlæggelsen af oplysninger. Der blev taget behørigt hensyn til indlæg og bemærkninger.
- (265) Det følger af ovenstående, at de udligningsforanstaltninger vedrørende importen af visse grafitelektrodesystemer med oprindelse i Indien, der indførtes ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 1185/2010, bør opretholdes, jf. grundforordningens artikel 18.
- (266) Efter fremlæggelsen af oplysninger anmodede den samarbejdsvillige eksporterende producent fra Indien Kommissionen om at overveje at videreføre foranstaltningerne i to år. Undersøgelsen viste imidlertid ingen særlige omstændigheder, der ville begrunde en begrænsning af foranstaltningernes varighed til to år.
- (267) Den individuelle udligningstold for de virksomheder, der er nævnt i denne forordning, gælder udelukkende for importen af den pågældende vare, som er fremstillet af disse virksomheder og således af de nævnte specifikke retlige enheder. Import af den pågældende vare, der er fremstillet af andre virksomheder, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den dispositive del af denne forordning med navn og adresse, herunder enheder, der er forretningsmæssigt forbundet med de specifikt nævnte, kan ikke benytte disse satser, men er omfattet af toldsatsen for »alle andre virksomheder«.
- (268) Alle anmodninger om anvendelse af denne individuelle udligningstold (f.eks. efter den pågældende virksomheds navneforandring eller efter oprettelse af nye produktions- eller salgsenheder) indgives omgående til Kommissionen ⁽¹⁾ sammen med alle relevante oplysninger, herunder især ændringer i virksomhedens aktiviteter vedrørende produktion, hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til f.eks. den pågældende navneforandring eller ændringen i produktions- og salgsenheder. Forordningen vil i givet fald blive ændret i overensstemmelse hermed ved en ajourføring af listen over virksomheder, der er omfattet af individuelle toldsatsler.

⁽¹⁾ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat H, 1049 Bruxelles, Belgien.

(269) Denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 ⁽¹⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig udligningstold på importen af grafit elektroder af den art, der anvendes til elektriske ovne, med en tilsyneladende densitet på 1,65 g/cm³ eller derover og en elektrisk modstand på 6,0 µΩ.m eller derunder, henhørende under KN-kode ex 8545 11 00 (Taric-kode 8545 11 00 10), og nipler, der anvendes til sådanne elektroder, henhørende under KN-kode ex 8545 90 90 (Taric-kode 8545 90 90 10), uanset om de importeres sammen eller separat, med oprindelse i Indien.

2. Tolden på nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for de i stk. 1 omhandlede varer, fremstillet af nedenstående virksomheder, fastsættes til følgende:

Virksomhed	Toldsats (%)	Taric-tillægskode
Graphite India Limited (GIL), 31 Chowringhee Road, Kolkatta — 700016, West Bengal	6,3	A530
HEG Limited, Bhilwara Towers, A-12, Sector-1, Noida — 201301, Uttar Pradesh	7,0	A531
Alle andre virksomheder	7,2	A999

3. De gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. marts 2017.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21).